

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்தம்

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் மாதாந்தரத்
தமிழ்ப்பத்திரிகை

“முத்தாந்த விதிமுளரிதோழ மன்பருக்கே
சித்தாந்த விதிவருந்தேவே பாபரமே”

தோதுதி க.]

1912-ஸ்ர ஜனவரிமட

[புதி க.

உள்ளுறை

சித்தாந்தம்	... மணவழகு	...	I
முடிசூட்டு வாழ்த்தகவற்பா	...	சித்தாந்த சரபம் அஷ்டாவ தானம் பூவை-கலிபாண சந்தர முதலியார்	6
ஷெ	...	பண்டிதை அசலாம்பிகை அம்மாள்	7
கன்மம்	...	பொ. முத்தையா பிள்ளை	12
சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத் தின் ஆரவது வருடக்	...	இ. ஆதிமூல முதலியார்	20
கூட்டம்	...	J. M. நல்லகவாமி பிள்ளை B.A., B.L.	31
கடவுளின் சொருபம்	...	பத்திராகிரியர்	37
சமாசாரங்கள்	...		

பத்திராகிரியர் :

சித்தாந்தாந்தம்
அஷ்டாவதானம் பூவை-கலிபாணசந்தர முதலியார்

சென்னை :

மெத்கண்டான் அச்சகம்

1912

அ நி வி ப் பு.

இப்பத்திரிகை சைவசித்தாந்த சமাজத்திற்கு வருடம் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாவுக்குக் குறையாத சந்தா செலுத்தும் சாமாசிகர்களுக்கு (தபால் செலவுக்கு மாதிரம் 4 அணு பெற்றுக்கொண்டு) இலவசமாகவும், மற்றவர்களுக்கு வருடம் ஒன்றுக்கு தபால் செலவு உட்பட ரூபா 1-12-0 பெற்றுக்கொண்டும் தபாலில் அனுப்பப்படும்.

சாமாசிகர்களாக கையொப்பஞ் செய்திருக்குங் கனவான் களுக்கு அடுத்த (இரண்டாவது) பத்திரிகை வி.பி. தபாலில் அனுப்பப்படும்.

முன்னமே தங்கள் வருடாந்தர சந்தாத் தொகைகளைச் செலுத்தியிருக்கும் சாமாசிகர்கள் தபால் செலவுக்காக 4 அணு கொடுத்தும், மற்றவர்கள் தங்கள் சந்தாவோடு தபால் செலவும் சேர்த்து ரூபா 1-4-0 கொடுத்தும் பெற்றுக் கொள்வார்களாயின் இவ்வருட முற்றிலும் அவர்களுக்கு மற்றப் பத்திரிகைகள் மாதந்தோறும் இலவசமாக யாதொரு செலவுமின்றி தபாலில் அனுப்பப்படும்.

மொத்தமாக 20 ரூபா செலுத்தும் ஆயுசாமாசிகர்களுக்கு எப்போதும் இலவசமாக அனுப்பப்படும்.

விளம்பர விகிதம் பக்கம் ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபா. 2—0—0.

மானேஜர், சித்தாந்தம்.

Studies in Saiva-Siddhanta

BY

J. M. NALLASVAMI PILLAI B.A., B.L.

District Munsiff, Guntur.

President, 3rd & 6th Saiva-Siddhanta Conference.

*A book that must be in the hand of every student of
Śaiva-Siddhānta.*

Feather weight paper, Royal 8vo. pp. 384.
with author's Photographic picture and two pictures
of Chidambaram and Sri Parvatam-

PRICE Rs. 3.

(To subscribers of the Siddhānta Dipikā Rs. 2.)

“சித்தாந்தம்” is printed and published by the Meykandan Press
for the Śaiva Siddhanta Maha Samajam.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

தொகுதி க.]

1912-ஸ்ரீ ஜனவரிம்.

[பகுதி க.]

சித்தாந்தம்.

சித்தாந்தமெனு மிவ்வடமொழியானது சித்தம் அந்தம் எனப்பிரிக்கப்பட்டு, நிச்சயமான முடிபெனப் பொருள்படும். எவற்றின் முடிபெனின், வைதிகர்கள் யாவராலுங் கொண்டாடப்படும் வேதவேதாந்தங்களின் முடிபெனப்படும். அங்ஙனம் முடிபெனக் கூறுவானே னெனின், ஆன்மாக்க ளனைவரு மின்றி யமையாது அறிந்தனுபவிக்க வேண்டிய வுண்மையினை முடிவு கட்டியிருத்தலினு லென்க. வேதவேதாந்தங்களில் அங்ஙன முடிவுகட்டவில்லையோவெனின், இல்லை; என்னை? வேதவேதாந்தங்களில் முடிவுகட்டியிருக்குமேல் அவற்றிற்கே சித்தாந்த மெனப் பெயர்வத் திருக்கவேண்டும். அன்றியும் வேதவேதாந்தங்களுக் கன்னியமாகச் சித்தாந்தமொன்றிருக்க வேண்டிய தில்லை. அங்ஙனமாயின் வேதவேதாந்தங்களில் முடிவுகட்டியிருத்த லென்னையோவெனின், சித்தாந்தத்தி லறிந்துகொள்ள வேண்டிய வுண்மையினை யறிதற்குச் சாதனமாயுள்ள விடயங் கள் பற்பலவாம். ஆகவே வேதம், வேதாந்தம், வேதாந்ததரம் அல்லது சித்தாந்தம் என ஆசிரியர் சிவஞானயோகிகள் திராவிட மகாபாடியத்தில் வகுத்துக் கூறினர். இம் மூன்றனுள் வேதத்தில் விளங்கக் கிடக்கு முண்மை யென்னையோ வெனின் கூறுதும்.

வேதம் கன்மகாண்டம் உபாசனா காண்டம் என விரண்டாக வகுக்கப்பட்டு மந்ததரம், மந்தம் எனும் பக்குவமுடை

யார்கட்கு முறையே பிரயோசனமாம். எங்ஙனமெனின் மந்த தரத்தார் மிக்க மலத்தார் கட்டுப்பட்டு அறிவு மழுங்கிக் கிடக்க அவர்கட்குச் சிறிது அறிவு விளக்கமாம் பொருட்டு, சோதிட் டோமம், அசுவமேதம், அஜமேத முதலிய யாக கன்மங்களை வகுத்தெடுத்துக் கூறிய கன்மகாண்ட முபயோகமாம். அங் கனம் அறிவு சிறிது தெளிந்த மந்தர்கட்குப் பலவகைப்பட்ட தேவோ பாசனைகளை விதந்து கூறி ய்வற்றா லவரறிவை விளக் கும் உபாசனா காண்ட முபயோகமாம். அதாவது ஆன்மாக்க ளனைவரும் பலவகைத்தாய கன்மங்களிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடத்த லின், அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடியே புத்தி பிரவர்த் திக்கு மாகலின், அவரவர்கள் பலாபலன்கட்குத் தக்கவாறும், காலதேச வேறுபாடுக ளனுசரித்தும், பலதெய்வ வழிபாட்டி னைச் சோபான முறையில் விரித்துக் கூறும். அங்ஙனங் கூறவே எந்தெந்த ஆன்மாவிற்கு எவ்வளவு தூரங் கன்மம் வழிவிடுகிற தோ அவ்வளவு தூரஞ்சென்று விசாரித்து, அதிகார பேதம் பற்றிக் கூறியிருக்கும் தெய்வ வழிபாடுகளிலொன்றைப் பற்றிக் கொண்டு திருப்தி யடையும். வேதத்தில் இங்ஙனஞ் சோபான முறையிற் கொள்ளவே அதிகார தாரதன்மியத்தால் மேலுள்ள சமயம் கீழுள்ள சமயத்தினை மறுக்கு முகத்தால் ஒன்றுக் கொ ன்று மாறுபட்டன போலத் தோன்றினும் எவை மொருவாற் றாற் பிரயோசனமேயாம்.

நிற்க : வேதாந்தத்தில் விளங்கிக் கிடக்கு முண்மை யென் னையோ வெனின், தீவிரபக்குவ முடையார்கட்கு உபநிடதங்க ளனைத்தினிலு மெடுத்து விரித்துக் கூறுங் காரண வாக்கியங் களிற் குறித்த இரணியகருப்பன், நாராயணன் முதலிய தெய்வப் பெயரனைத்தும் சாகபசு நியாயத்தால் முதல்வனையே யுணர் த்த ஞானகாண்ட முபயோகமாம். இதனால் மந்ததரம், மந்தம் எனும் பக்குவ முடையாரின் பொருட்டு வேதத்திற் கூறும் கன்ம காண்டமும், உபாசனா காண்டமும், தீவிரம் எனும் பக்குவ முடையாரின் பொருட்டு வேதாந்தத்திற் கூறும் ஞான காண்டத்திற்கு ஏதுக்களாம். அதாவது அனாதியாயுள்ள ஆன்மாக்கள் பஞ்சமலக் கொத்தினை நீக்கி யவற்றினைக்கடந்த

முதல்வனைப்பற்றி அனாதி யாணவத்தை யடக்கி, தனையறிந்து அம்முதல்வ னுருவாக்கண்டு தன்னைப் பந்தித்த மலங்கெடவே முதல்வனுந்தானுஞ் சிவோகம் பாவனையிவிருத்தலேயாம்.

இனி, வேதாந்ததரத்தில், அதாவது, சித்தாந்தத்தில் விளங்கிக் கிடக்கு முண்மை யென்னையோ வெனின், தீவிரதர பக்குவ முடையாரின் பொருட்டுச் சிவாகமத்திற் பிரதி பாதிக்கப்படு முதல்வனுடைய சிறப்பிலங்கணங்களை நியாயப் பிரமாணங்கொண்டு கரதலாமலகமாக விளக்கி வச்சிரலேபமாக முடிவு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் வேதாந்தஞானம் சித்தாந்த ஞானத்திற் கேதுவாம். அதாவது வேதாந்த ஞானத்தாற் சோகம்பாவனை யடைந்த ஆன்மா மனமுதலிய வந்தக்கரணங்களும், சத்த முதலிய தன்மாத்திரைகளும் ஏனைத் தத்துவங்களும் இருவிதமாயைகளும் தன்னை யடராதவகை திருவருண்மயமாயிருந்து முதல்வனுட னிரண்டறக் கலந்திருத்தலேயாம்.

இதனால் சிவோகம் பாவனையளவும் வேதாந்தம் எனப்படுமீ. சிவமாய் நின்ற விடம் சித்தாந்தமாம். அதாவது முதல்வனறிவும் ஆன்மவறிவுக் கலந்த சிவோகம்பாவனை “தானான” வேதாந்தமாம். ஆன்மவறிவின்றி முதல்வனறிவு மாத்திரையா நிற்பது “தானென்னுஞ்” சித்தாந்தமாம்.

இது காறுங் கூறியவாற்றால், வேதாந்தம் பிரமாணம், சித்தாந்தம் பிரமாணமன்றெனப் பிணங்குவாரும், சித்தாந்தம் பிரமாணம் வேதாந்தம் பிரமாண மன்றெனப் பிணங்குவாருமாகி வாழ்பவர் கூற்றனைத்தும் அழகன்றெனத் தீர்மானித்து, வேதாந்தமும், வேதாந்ததரமுமாகிய சித்தாந்தமும் பரிபாசிகள் பேதத்தாலிரண்டாகி வேதாந்தம் சிவோகம் பாவனையோடிருக்கும் சீவன் முத்தர் நிலையினையும், சித்தாந்தம் முதல்வனுட னிரண்டறக் கலந்து அனுபவிக்கும் சுத்தாத்து விதானுபவாதீத ஆனந்த நிலையினையும் விளக்குமெனக் கொள்க. நீலகண்ட சிவாசாரியர் அப்பய தீட்சிதர் முதலிய சிவாத்துவித சைவாசாரியர்கள் நீலகண்ட பாடியும், சிவாதித்தமணி தீபிகை சிவதத்துவதீபிகை முதலியவற்றில் வேதாந்தத்தை மறுத்துச் சித்தாந்தப் பிரமாணியம் வலியுறுத்துரைத்தார். அரதத்தசிவாசாரியர், உமாபதி

சிவாசாரியர் முதலிய வைதிகாசாரியர்கள் சதுர்வேததாற் பரியசங்கிரகம், பவுட்கர விருத்தி முதலியவற்றில் வேதசித்தாந்தப் பிரமாணியம் வலியுறுத்துரைத்தார்கள்.

முதல்வன் பெருங்கருணையானாகவின், உலகத்தா ருய்யும் பொருட்டும், சத்திரிபாத முடையா ருய்யும் பொருட்டும் பொருள் பலபடத்தோன்றுஞ் சூத்திரமும், அதனை யவ்வாறாக வொட்டாது தெளித்துரைக்கும் பாடியமும்போல முறையே வேதாந்தமும், சித்தாந்தமும் செய்யப்பட்டனவாகலான் அவை முறையே யிரண்டும் பொதுதால் சிறப்புதா லெனப்பட்டுச் சூத்திரமும் பாடியமும் போல வேறு வைத் தெண்ணப் பட்டன. ஏனைய நூலனைத்தும் இவை யிரண்டினின்றும் விரிந்த நூல்களேயாம், ஆகவின் இவை முதலாயபலகாரணம் பற்றி வேதாந்தம் சித்தாந்தத்திற்குச் சோபான மென்பது சர்வ சம் பிரதி பன்னமாயிற்று.

சித்தாந்தம் எனினுஞ் சைவம் எனினுமொக்கும் ஒன்றற் கொன்று பரியாயப் பெயராம். இது பற்றியே சைவசாத்திரங்கள் சித்தாந்த சாத்திரமென்றபோது வேறு சமயசாத்திரங்களைக் குறியாது. மற்றைய சமயங்களைக் குறிக்க வேண்டுமாயின் அவ்வச்சமயங்கட் குரிய சொல்லினை யடையாகக் கொடுத்துக் கூறவேண்டும். எங்ஙனமெனின், அத்துவித மென்ற சொல்லுடன் கேவலம், விசிஷ்டம், மறுதலை என்னும் அடைமொழிகளைக் கொடுத்துக் கூறவே அவ்வச் சமயங்களையும், அத்துவிதம் என்ற மாத்திரத்தானே சித்தாந்தத்தினையுந் தெரிவிக்குமாறு போலாம். சித்தாந்தத்தினைக் குறிக்கும் அத்து விதத்தினுக்குச் சுத்தம் என்ற அடைமொழி யொன்று காணப் படுகிறதே யென்பாராயின், அது “சுத்தம் என்றது யாதானு மொன்றான் விசேடிக்கப் படாது நின்றிலே அது ‘சுத்தசத்தை’ எனத் தார்க்கீகர் கூறும் வாய்பாட்டானறிக” என ஆசிரியர் சிவஞான சுவாமிகள் திராவிடமா பாடியத்திற் கூறியிருப்பதனால் அடைமொழி யாகாது. இரத்தினத்திரயத்தில் சைவாசாரதுல்யராகிய அப்பயதீட்சிதர் “சித்தாந்தம் முதல்வன் ஊர்த்துவ சுரோதோற்பவங்களாக மேன்முகத்திற் பிறந்தது.

இருக்காதி முதல்வனது மற்றைமுகங்களிற் பிறந்தன. முதல்வன் கையிலே சநகர் முதலிய முநீர்திரர்கட்குத் திரிபதார்த்தங்களினாலே சம்மிதமாகியும், இரகசியமாகியும் ஆகமாந்தமென்னும் பெயர்த்தாயுள்ள சித்தாந்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்” என்னும் புராணரத்தினமாகிய மகாஸ்காந்தம். ஆன்மங்களின் அதிகார பேதம்பற்றி முதல்வன் சகலதூல்களையும் பூர்வபட்சமாகச் சொன்னார் என்னும் ஆகமங்களிற் றலைமை பூண்டகாமிகம். ஆகவின் எல்லா தூல்கட்கும் சித்தாந்தமே மூலமாம். வேதவேதாந்தம் சித்தாந்தத்திலடங்கும். சித்தாந்தம் வேதவேதாந்தங்களி லடங்காது. ஆகையினு லன்றோ சித்தாந்தஞானம் பரஞான மென்றும், வேதாந்த ஞானம் அபரஞான மென்று மழைக்கப்படும்.

“சித்தாந்த வீதிவருந் தேவே பராபரமே”

என்ற அருமைத் திருவாக்கினால், அனந்த கல்யாணசுந்தராகுணசம்பன்னான வகண்ட சச்சிதானந்த கரீபூதனாஞ் சிவபெருமான் சித்தாந்த வீதியிலேயே உலாப் போதருவா நென்பது திண்ணமாகி வேத வேதாந்த வீதிகளில் வாரானென்பது சொல்லாமே யமையும். மனந்துயராய் முக்குணவவத்தை முற்றக்கடந்து மிக்க தெய்வத் திருவருள் கைவந்து கிடைத்துப் பரம ஞானனுபூதி கைகண்ட உண்மை நாயன்மார்கள் அனுபவித்தது “நவமாய செஞ்சுடர் நல்கலுமே நாமறந்து சிவமாய வாபாடி” “சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட-வத்தன்” “சென்று சென்றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்தொன்றார் திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே” “ஆனாதி சிவரூபமாகிய வாரே” “ஏகனாகி யிறைபணி நிற்க” “ஏகமாய் நின்றே யிணையடிகடா முணர” என்றற் றொடக்கத் துபசரித சுத்தாத்துவித வைக்கிய சிவசாயுச்சியப் பேற்றினை யளிக் குஞ் சித்தாந்த மென்பது சத்தியம். ஆகவே “சைவத்தின் மேற்சமயம் வேறில்லை யதிற்சார் சிவமார் தெய்வத்தின் மேற் றெய்வ மில்லெனு நான்மறை” எனு முண்ணம கடைபிடிக்க சித்தாந்தமே சித்தாந்தம். சுபம்.

மணவழகு.

மாட்சிமைதங்கிய ஓ-வது ஜார்ஜ் சக்கிரவர்த்தி அவர்களின்

டில்லிமாநகர் முடிசூட்டு வாழ்த்தகவற்பா.

ஒங்குக செங்கோல் ஒங்குக செங்கோல்
பாங்குறு முலகில் பல்லாண் டோங்குக
பரதகண் டத்துப் பாங்குறு டில்லியில்
நவமணி மகுடம் நன்கு தரித்துச்
சக்கிர வர்த்தியாய்த் தன்னே ரின்றித்
திக்கு முழுவதுநின் செங்கோ லோங்குக
கணக்கில் லாத கப்பற் படைநிறை
அலேகடல் மீதும் ஆடுக நின்கொடி
அருந்திக் கொத்த அன்னையா யார்க்கும்
பொருந்திய மேரிப் புண்ணிய வதியின்
மனதுக் குவந்து மருவி வாழும்
தனதனை நிகர்த்த ஜார்ஜ்பூ பால!
வாழிநின் செங்கோல் வாழிநின் செங்கோல்
ஆழியைக் கடந்தும் ஆளுக ஆளுக
இந்திய தேயத் திருக்கு மாந்தரை
மைந்தரைப் போலவே மனத்தி லுன்னுக
பூமகள் போன்று பொறுமை யுற்றுக்
கலைமக ளென்னக் கல்வி நிறைந்து
திருமகள் நிகராச் செல்வம் வாய்ந்தவெம்
தாய்வித் தோரியாள் தன்னுளம் களித்த
வாய்மை கொண்டு மன்னிய பெளத்திர!
இன்பமார் எட்வர்ட் ஏந்த லோனும்
அன்புரு வான அலெக்ஜான் ட்ரியாவும்
விரதப் பலனாய் விளங்கி ஞானச்
சரதம் அமைந்த சற்குண புத்திர!
வாழ்கநீ தேழி வாழ்கநீ தேழி
சூழ்கநின் கீர்த்தி தொல்லுல கனைத்தும்

குற்றஞ் செய்யினும் குணமாக் கொண்டு
 பெற்றார் புதல்வரைப் பேணுதல் போல
 நினது குடைக்கீழ் நிலவுங் குடிகளை
 அணைத்துக் காத்தல் ஐய! நின் கடனே
 துணைக்குணை யன்றிச் சொல்லுவ தேது
 சாதி வேற்றுமை சமய வேற்றுமை
 வதும் நோக்கா திருந்து நானும்
 நீதி யொன்றே நிலைத்து நிற்கத்
 தீதில் அரசு செலுத்தி வாழும்
 பரம்பரை தன்னில் பழகிய வேந்தே!
 வரம்பிலாத் தேயம் வகித்தகோ மானே!
 ஆங்கிலர்க்குள் அருமை மணியே!
 தீங்கில் குணத்தோய்! தெய்வகற் பகமே!
 நகைமுகம் காட்டும் நற்குண நிதியே!
 பகைவர் அஞ்சும் புண்புறு சீயமே!
 மைந்தரும் வாழ்க்கைத் துணைவியுமாக
 சிந்தை மகிழ்வாய்ச் சிறந்துவாழியவே

சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தர முதலியார்.

II

மாட்சிமைதங்கிய 5-வது ஜார்ஜ் சக்கிரவர்த்தி அவர்களின்
 டில்லிமாநகர் முடிசூட்டு வாழ்த்துப்பாக்கள்.

I. சித்திரம்போ லெதுவரினும் சிதையாத

பெரும்பொறைகூர் திறலார் தர்ம
 புத்திரனார் முடிதரித்த வத்தினு புரிநகரிற்
 போந்தின்னானும்
 மித்திரமா யிந்தியர்க்குச் சத்திரம் தாங்
 கிய. விஜயைமைந்தர் சுன்ற
 புத்திரர்தாமுடிசூடி யொற்றுமையைப்
 பொலிவித்தார் புகழ்ச்சிகூடா.

2. மாரிபிகர் பெருங்கருணை மனங்கொண்டு
 மாட்சமைசேர் மகுடமன்னர்
 சீரியதன் நிருவடியிற் சீரந்தாமுக்
 கோல்பிடித்த செல்வியார்தம்
 பேரிடல்நற் பவுத்திரராம் ஜார்ஜரசர்
 நீழிபிரியா வன்பின்
 மேரியெனும் நாரியர்தம் மின்னோடு
 மினிதரசின் மேவிவாழ்க.
3. இக்கலியையாயிரமேல் இயைந்த பனிரண்டாண்டின்
 தக்கவிருச்சிகமாதம் சார் இருபானேழாம் நாள்
 தொக்கமீன் பூரமுதும் சுடர்ச்செவ்வாப் வாரமதில்
 மிக்க ஜார்ஜரசர்பிரான் வியன்மௌலி மிலைந்தனரே.
4. சேய்வார மங்கலமாய்ச் செப்பினரது நீக்கி
 ஆய்வார்கள் வெள்ளி புதனாய பிறவார மெலாம்
 தாய்வாரம் கொண்டருள்நம் ஜார்ஜரசர் முடிபுனையச்
 சேய்வார மங்கலத்தின் சீரவாரமாகியதே.
5. செவ்வாய்க்கிங்கிப் பெருமைசேர் தருமென்றுணர்ந்தேகொல்
 ஒவ்வாத புரவினர்த்தான் உம்பர்குரு நிறம்பழுத்தான்
 அவ்வாதவன்சுன்னரன் அம்புலியு மெலிந்திட்டான்
 இவ்வேது வாற்புதனும் எழில் கறுத்தா நெனலாமே.
6. ஏழுலகுமுன் பாண்ட இந்துருல நிருபரெலாம்
 வாழிமுடிதரித்த நகர்வந்து முடிதரித்தருளும்
 ஏழிலக்கப் பெயர் அரசர் எழில்மகற்கு மிருபான்மேல்
 ஏழிலக்கம் தேதி திதி ஏழிலக்கம் இதுவியப்பே.
7. ஐந்தெழுத்தாலாகிய வெட்வர்டெனும் பேர்தாங்கிய
 நின் ஐயர் தோன்றும்
 அந்த வரிசையிலேழாம் அரசராம் அவரினும் நீ
 அரியா யென்றல்
 முந்தமுறை ஜார்ஜெனும் நின் மூவெழுத்தாலாய
 பெயர் முன்னே யைந்தெண்
 வந்தமுறை குறித்திடுமால் இந்த முறை
 விந்தைபெற விசைந்ததாமே.
8. சூரிய சந்திரர் குலத்திற்றேன்றியே யுலகாண்ட
 ஆரிய மன்னவர்களிலே அரசர்களுக் கரசனெனச்
 சீரியராயினர் பலராய்ச் செப்புலார் செப்பிய அப்
 பாரியரும் அரசிருக்கைப் பழம்பதியே யல்லாமல்.

9. அடிசூடும் குடியானோர் அகங்களிப்ப அயல் நாடு
படிசூடவந் துளத்தின் பண்புடமை வெளிப்படவே
முடிசூடி மகிழ்வித்தாரிலையில நின்முன் பாண்ட
கொடிசூடும் ஆங்கில நற்குலவேந்தர் அனைவரினும்.
10. இத்தகைய புதிய புகழ் இந்தியர்தம்மெனத் தென்றும்
நித்தியமாய்ப் பதித்ததனால் நிற்பெயரே நீழே
உத்தமி நின் முதாட்டியாவி உவந்தினித்திடவே
எத்திசையும் நிலைத்ததுவால் வவர் நினக்கிணையானோர்.
11. ஆரியர்கள் ஜியெனும் சொல்லுபம் குறிக்கும்
அறிகுறியாய் அறைவார் அந்தச்
சீரியஜியார்ஜியென் றிசைப்பதுவே நின்
பெயராய்த் திகழ்தலால் உட்
கூரிய நல்லறிவாளர் ஜயம்பெறு நற்ஜய
மெனவே குறிப்பாரினைப்
பாரினில் நின்றனைப்புகழப் பதம்பிறிது
வேண்டுவதோ பாவலோர்க்கே.
12. பொன்னகர் புரக்கும் இந்திரன் பகையும்
போக்கியதசரத னெனும்பேர்
மன்னவர் மன்னன் ஆளுகை தனிலும்
மாண்புடை அச்சியந்திரங்கள்
தன்னிகர் தந்தியொடு தபால் தாமசகட
சாதன மிலாதன்றோ
வன்ன சீர்ப்பரதன் உணர்ந்துறு முன்னம்
வளர்ந்ததுராமகாதையுமே.
13. சாந்தமும் பொறையும் வாய்மையும் தயையும்
தருமமு மடக்கமுந்தலையாய்
ஏந்தியேமறுமை யெய்துறும் விருப்பம்
இந்தியர்க்கியற்கையே யல்லால்
வாய்ந்த நும்மவர்போல் இம்மையிற் சுகிக்கும்
வழியறிந்தடைந் திலரதனால்
போந்த சாதனங்கள் அனைத்தும் எம்மவர்க்குப்
புதியவே பொலிந்த நும்மரசில்.
14. அரசரே திருமாலென்றகங்கொள்ளல்
வேண்டிமென வறைந்தாரெங்கள்
விரசு நீதிகள் வகுத்தமனு வேந்தரது
போலவே றோர்நாட்டில்

உரைசெய்தோரிலே யுளத்தினுணர்ந்தோருமிலே
யொழுக்கினோரு மில்லை
தரைசெய்குணமாயின்று மிந்தியருள் அக்குணந்தான்
தழைத்ததாமே.

15. மன்னுயிர்க்கோர் குறைகாணமனம் பொரு

துடலரிந்தான் சிபியாமன்னன்
தன்னொரு நற்புதல்வனையேதான்
சிதைத்தான் ஒரு சோழன் தகைசால் கற்பின்
பன்னிதனக்காய்ச் செங்சோல் பற்றியதன் கரம்
துணித்தான் பாண்டி நாடாள்
மன்னவனித்தகையர் பலர் இந்நாட்டிலாண்டு
புகழ்மகிழ் வுற்றரால்.

16. வனவிலங்குகளு மரசர் பெயர் சொல்லித்

தடுப்பாரேல் வாய்ப்பூட்டிட்ட
தெனவிலங்கு மென்பார்கள் எனிலியற்கை
யறிவுடைய குடியா மாந்தர்
மனமில்ங்கி யிருந்தபக்தி யிதுவெனவே நெடுத்
தோதவார்த்தை யேனோ
வினவிலிந்த நாட்டினர்போலரசர் உயிர்க்குடலானோர்
வேறுண்டேயோ.

17. கண்ணலே யிந்தியரைக் காணாமலே

மனத்திற் கருணைபூண்ட
பெண்ணாயகம் பிறக்கத் தவம் செய்த குலத்திலு
மப்பெரியாள் போலப்
பண்ணாரும் பேரரசாயினரிலே நின்றனைப்
போலும் பரதகண்டம்
உண்ணையம் பெருகஇவண் போந்து முடி
பூண்டவரும் உளதின்றாமே.

18. இந்தியர் பாற்றன துளத்திலெழுங் கருணைக்

கறி குறியாய் முன்னாள் உன்றன்
தந்தையரினருந் தாயார் சாற்றிய நல்
விளம்பரத்தின் ஸாரம் யாவும்
சந்தர நின்றுகையில் மேன்மேலு
மிந்தியர்கள் துதிக்குமாறு
வந்திடென் னுலக்கின்றோயற்றது நின்னொரு
நிருவுளத்து மகிழ்ந்துகோடி.

19. ஸத்தியம் தண்ணளி நீதி தயை தருமம்
அணைத்தினுக்கும் தாய்வீடாகும்
உத்தம நற்பரதகண்ட முழுவதும் நின்
குடைக்கீழ் உவந்து மாறப்
பத்தியொடும் பலகோடி யிந்தியர்கள்
வாழ்த்தி யடிபணிந்து போற்றும்
வித்தகனீயா யினையால் இத்தனைபேறெவர்
பெற்றார் விளம்புங்காலே.
20. சந்திர குலத்தோர் தலை நகராகும் சால்புடை
அஸ்தினுபுரிதான்
பிந்தியோர் சிறிவேந்தருக்கிடமாய்ப் பெயர் பெற
விரும்பிடா தோங்கும்
சந்திரகலை நோர்நிறத்தினாய் நினைவே சார்ந்தது
முயன்ற மாதவத்தால்
அந்த நற்பதவி யாண்டுகளோரையாயிர
மாயின பிறகும்.
21. முற்றிலக்கம் நூற்றெட்டே பலனளிக்கு மென
மொழிவார் முன்னோர் முன் நாம்
பெற்ற விளம்பரம் பிறந்தோரதிற் பாதியாண்டுகளே
பெயர்ந்த விந்நாள்
பற்றும தன்பலனாக வொற்றுமைதான் பலித்த
தெனப்பகரு மாறீங்
குற்றனை நீ முடிசூட இதற்கிணையோர்
மந்திரமும் உரைக்கலாமே.
22. ஆழிசூழ மகளிலத்தின்னுயிர்,
சூழவின்பம் சுகந்தலை தூக்கநீ
தேழி மேரி யரசியினோடுமே
வாழி வாழி வழிவழி வாழியே.

அசலாம்புகையகீமாள்.

அறிவிற் சிறந்த பெரியோர்களால் நிறையப் பெற்ற வீம்மகாசபையில் “நல்லோர் பிறர் குற்றம் நாடார்” என்ற வாக்கியத்தை நினைந்து என் சிற்றறிவுக் கெட்டியவாறு உபன்யாசிக்கத் துணிந்தனன்.

கண்மம் என்பது மும்மலத்தொன்றென்றும் ஆன்மாக்கள் பிறந்திறந்து துன்புறுதற்கும் அவற்றினின்று நீங்கி, உயிர்க்குயிராய் விளங்கும் பரமான் மாவைத் தரித்தின்புறுதற்கும் ஏதுவாய் நிற்கு மென்றும் விரித்து விளக்கு வதே யிவ்வுபன்யாசத்தின் கருத்தாம்.

ஆன்மாவினது இச்சா ஞானக்கிரிபாசத்திகளைத் தடைசெய்து நிற்கும் பாசம், ஆணவம், கண்மம், மாயையென முத்திரப்பட்டு பந்த வேறுபாட்டால் முறையே பிரதிபந்தம் அனுபந்தம் சம்பந்தம் எனப் பெயர்பெறும்.

அவை வருமாறு விடத்தால் மூர்ச்சித்துக் கிடந்த வொருவனுக்கு உணர்ச்சி செயல் முதலியன தடைப்பட்டிருந்தல்போல அநாதி கேவலத்தில் ஆன்மாவின் அறிவு இச்சை செயல்கள் ஒரு சிறிதும் நிகழ வொட்டாது ஆணவமலந் தடை செய்து நிற்கும். எதிர்த்துத் தடுத்தலால் இதற்கு பிரதிபந்த மென்று பெயர்.

அவ்வாறு மூர்ச்சித்துக் கிடந்த வொருவனுக்குப் பிறர்தரும் ஓடாதத் தால் அம்மூர்ச்சை நீங்கிச் சிறிதுணர்ச்சி யுண்டாவதுபோலச் செயலின்றி ஆணவ கேவலத்திற்கிடந்த வுயிர்க்குச் சிவபெருமான் இரங்கிக்கலாதி தத்துவங்களைப் புணர்த்த அதனால் மறைப்புச் சிறிது நீங்கி எழுச்சி சிறிதுண்டாம். இவ்வெழுச்சியே கண்ம மலம். ஆணவ மலத்தைத்தொடர்ந்து சிவப்பெருமானாற் றரப்படுதலின் இதற்கு அனுபந்த மென்று பெயராம். எழுச்சிக்குப் பந்த மென்று கூறுதல் பொருந்துமோ வெனின் விடயத்திற்கு கட்டுப்படுத்தலாற் பொருந்து மென்க.

விடத்தின் உபாதி முற்றும் நீங்குவதற்கு வைத்தியன் பத்தியங் கற்பிப்பதுபோல மலமறைப்பு முற்றும் நீங்குவதற்குச் சிவபெருமான் இதம் அகிதம் என்னும் விதியை யுணர்த்துவர். இதற்கு வினையென்று பெயர். முற்கூறிய கண்ம மலம் அநாதி ரித்தமென்றும் இவ்வினைப் பிரவாகனாதி யென்றும் தூல்கள் கூறும்.

* இராமநாதபுரத்தில் 1910-ம் ஆண்டு நிறைவேறிய 5-வது சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜக் கூட்டத்தில் வாசிக்கப்பட்டது.

பத்தியம் புசிப்பதற்குப் பாகஞ் செய்யும் பாத்திரங்களுையும் வைத்தியன் உணர்த்துவதுபோல இதாகிதத்தைப் புரிவதற்குக் கருவியாய்ச் சுத்த மாயையினின்று வாக்கையும் அசுத்தமாயையினின்று மனதையும் பிரகிருதி மாயையினின்று காயத்தையும் சிவபெருமான் றருவர், வைத்தியன் கற்பித்த விதிகளை நோயாளிக்கு அடிக்கடி பிறருணர்த்துவதுபோல இதாகிதத்தின் நியமங்களை யுணர்த்தும் வேதாகமங்களையும் சிவபெருமான் றந்த ருளுவர், இது மாயாமலம் இதாகிதத்தைப் புரிவதின் சம்பந்தமாய்த் தரப்பட்டதால் சம்பந்த மென்று பெயர் பெறும், பந்தம் என்பதற்குப் பொருள் கண்மத்துக்குக் கூறியவாறே கொள்க.

இவ்வாறு கூறப்படும் மும்மலங்களுள் அனுபந்த மென்று கூறிய கண்ம மலத்தின் விசாரணையே யீண்டெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. மேற் கூறியவற்றுள் கண்ம மலமும் மாயா மலமும் ஆன்மாவைப்பின் வந்து பொருந்துதலால் ஆகந்தாக மென்றும் ஆணவ மலம் சகச மென்றும் நூல்களிற் கூறும். அங்ஙனங் கூறுவதால் ஆணவமலம் அநாதி யென்றும் ஁னைய விரண்டும் ஆதியென்றும் பொருள் கொள்ளல் கூடாது. என்னை? சூக்குமதேக ரூபமான கண்ம மலம் மாயையில் அடங்கிக் கிடத்தலானும் அங்ஙனம் அடங்கிக் கிடக்காதவழி தோற்றுதற்கு ஏதுவின்றாதலானும் கண்மமும், பரிக்கிரக சத்தியாதலின் மாயையும் நித்தமாதவி னென்க, இறைவனுடைய பரிக்கிரக சத்தியினின்று அவனால் இருவேறுவகைத் தாய்க் காரியப்படுத்தித்தர வேண்டியிருத்தலின் கண்ம மலமாயாமலங்களாகிய விரண்டும் இறைவனுக்கு உடைமைப் பொருளுென்று உண்மை நூல்கள் கூறும்.

இக்கண்ம மலங் காரணமாகத் தூல வுடம்பும் அவ்வுடம்பால் இதமகித மென்னும் வினையும் அவ்வினையா லுடம்பும் வித்துமரமும்போல் பின்னர்த் தொடரும். வினை புர்த்தற்குக் காரணமாக முதலில் உடல்வரு மென்னில் அது “வினைப்போகமே வொரு தேகங் கண்டாய்” என்னும், வாக்கியத்துக்கு முரணதோ வெனின்? முரணது. என்னை? வித்து மரமும்போல் வினையும் உடலும் வருமென்று கூறுவதால் இவ்விரண்டில் முற் பிற்பாடு தோன்றாமல் அனவத்தை யென்னும் முடிவின்மை யுண்டாமாதலின் இவ்விரண்டிற்கும் முன் இவ்விரண்டி லொன்றுதானுண்டாக வேண்டு மென்றும் அதற்கும் ஏது வின்னதென்றும் நிச்சயிக்க வரும். வரவே தூலவுடல் வினைக்கு முந்தின தென்றும் தூல வுடலுக்கு முந்தினது சூக்குமவுடம்பாகிய வெழுச்சி யென்னுங் கண்மமலமென்றும் நூல்களிற் கூறுவதாலென்க.

நல்வினை தீவினையின்றி எழுச்சி மாத்திரமாயுள்ள கண்ம மலத்துக்காக உடல் தந்தாரென்று கூறுதல் விதிக்கு முரணதோ வெனின்? முரணது

அஞல்மேலீட்டாற் செய்யும் சிவபெருமான் செயலவ்வாறுதலினென்க. இவ்வாறே உவமானத்திலும் முதலில் வித்தில்லாமலே மரத்தையுண்டு பண்ணுவரென்பதனை “விச்சதின்றியே வினைவு செய்குவாய்” என்றும் மணிவாசகப் பெருமானிறுவாக் காற்றெளிக்.

இனி வியாதியானன் விலக்கிய பதார்த்தத்தை விரும்பிப் புசித்தலால் துன்பத்தையும் விதித்த பதார்த்தத்தைப் புசித்தலா லின்பத்தையு மடைவதுபோலச்சிவபெருமான் உபகரித்த இதமகித்ததுள் அகித்ததைச் செய்தலாற் றுன்பத்தையும் இதத்தைச் செய்தலாலின்பத்தையும் உயிரெய்தும்.

இங்ஙனம் விதியும் விலக்குமாக விரண்டு பத்தியங் கற்பிப்பானே னெனின்? இருவகைப் பதார்த்தங்களிருததலினாலும் அவைகளில் விருப்ப முண்டாதல் உயிர்களுக்குச் சபாவமாதலினாலு மென்க. இவ்வாறே ஆன்மாவின் சம்பந்தமாகவிதமும் மாயா சம்பந்தமாக வகிதமுமாக இரண்டுண்டா மாதலானும் அவற்றில் விருப்பம் நிகழ்தல் உயிருக்கியற்கை யாதலானும் இரண்டு விதியைச் சிவபெருமானருளிச் செய்வாராயினர்.

அவ்விதி வருமாறு மனத்தின் இதமாவது பிறவுயிர்களுக் கிரங்கல் இயன்றவாறு உதவி புரியவெண்ணுதல் சிவபெருமானைச்சிந்தித்தல் முதலிலாயினவுமாம்.

வாக்கின் இதமாவது உண்மை பேசுதல், பிறருக்கு இன்பம் பயக்கப் பேசுதல், ஞான நூல்களை யோதுதல், பஞ்சாக்கர மந்திரங்களை யுச்சரித்தல் முதலியனவாம்.

காயத்தின் இதமாவது பிறருக்கு இயன்றவாறு கொடுத்தல் முதலிய வுபகாரம் புரிதல், ஆலயவழிபாடு செய்தல், சிவனடியாரை வணங்குதல் முதலானவாம்.

இவற்றிற்கு மாறான செயல்களெவ்வாம் அகிதம்.

இவ்வாறு செய்யும் இதம் அகிதம் பக்குவமாய் அனுபவத்துக்கு வரும் முறைமையில் ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிரார்த்துவமெனமுத் திறப்படும்.

அவற்றுள் ஆகாமியம் விதியையோ அல்லது விலக்கையோ மன வாக்குக் காயங்களால் விரும்பிச் செய்தல். இவ்விருப்பமே எழுச்சி யுண்டான முதற்கண் ணிகழ்வதாதலானும் உயிருக்குரிய தன் வினையாதலானும் இன்புற வேண்டில் இதத்தையே விரும்ப வேண்டு மென்பது தோன்ற “அறஞ்செய விரும்பு” என்றார் ஒளவைப் பிராட்டியாரும். இவ்வாகாமியத்துக்கு வினையென்று பெயர். இது ஏதுபோலவெனின், பூமியில் வித்தை விதைப்பதுபோ லென்க.

அவ்வித்தானது விதைத்தவனுடைய புத்தியில் தன்னுடைய தென்னும் பற்றுக்கோடாக விருந்து நிலத்திற் கிடந்து மழையால் வளர்வது

போலமேற்கூறிய இதம் அகிதம் என்னும் செயல்கள் செய்தவனுடைய புத்தி தத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிற் கிடந்து திருவருளால் வளர்ந்து பருவ மெய்தும். இதற்குச் சஞ்சித மென்றும் புண்ணியபாவ மென்றும் பெயர்.

வித்துப் பலனுக்கு வருவதுபோல் இதமகித மென்னும் வினைகள் இன்ப துன்பமென அனுபவிக்க வருங்கால் பிராரத்துவ மென்று பெயர்.

இப்பிராரத்துவம் சாதி, ஆயுள், போகமென மூவகைப்படும்.

சாதி:—உயர்ந்த சாதி இழிந்த சாதிகளிற் பிறத்தல்.

ஆயுள்:—காலமிருந்து அவமிருந்துக்களில் மரித்தல்.

போகம்:—தேவபோகம் மானிடபோக முதலியவற்றைப் புசித்தல்.

இவ்வாறு போகம் புசிக்குங்கால் அப்புசிப்பு ஆதி தைவீகம், ஆதியான்மீகம், ஆதிபௌதீகமென மூவகைப்படும்.

ஆதி தைவீகம், ஒருவர் முன்னிலையின்றித் தெய்வ முன்னிலையாங் வரும் பால்யம், யௌவனம், நரை, திரை, வியாதி முதலிய சுகதுக்கம்.

ஆதியான்மீகம்:—உயிர்கள் முன்னிலையால் வருஞ் சுகதுக்கம்.

ஆதிபௌதீகம்:—மின்னல் இடி முதலியவற்றால் வருஞ் சுகதுக்கம்.

இவற்றுள் ஆதியான்மீகமும் ஆதி பௌதீகமும் முதல்வன் அருள் வழியின்றி வாராதாயினும் நேரே கூட்டிவைக்காமல் உயிரையும் பூதத் தையும் அதிட்டித்துக் கூட்டிவைத்தலால் ஆன்மீகம் பௌதீக மெனப் பெயராயிற்று.

இவ்வாறு கன்ம மலத்தால் வினையும் வினையால் புண்ணிய பாவங்களும் புண்ணிய பாவங்களாற் சுக துக்கங்களும் முறையே உண்டாகும். உண்டாகு மென்றதனால் கன்மமே இவ்வாறு பலந் தருமெனல் கூடாது. என்னை? செய்த கன்மஞ் செய்த விடத்துக்கெட்டொழிதலானும், உயிருக்கு அதன்பலனைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளும் பேரறிவு இன்றாதலானும் கன்ம பலத்தை யிறைவனை கூட்டுவிப்ப நென்க.

உயிர்களின் புத்தி தத்துவம் பற்றுக்கோடா விருத்தலின் கூட்டுவிப்பதற்கு இறைவன் வேண்டு மெனல் மிகையாகாதோ வெனின்? ஆகாது என்னை? வித்துப் பற்றுக் கோடாவிருக்கு முளைத் தற்சத்தி நிலமுந் தண்ணீருங் கூடினவழி முளைக்கு மாறுபோல் புத்திதத்துவம் பற்றுக்கோடாயுள்ள புண்ணிய பாவங்களும் மாயையும் இறைவனருளந் கூடினவிடத்து இன்ப துன்ப மென்னும் பலனைத் தருமாதலி னென்க.

இங்ஙனந் தருங்கால் விதைத்தவா நன்றி வன்மை மென்மைக் கேற்ப வித்தி முன் பின்னாகப் பலன்றருவதுபோல் வினைகளும் செய்த முறைப் படியன்றிப் பக்குவத்திற் கேற்ப முன் பின்னாகப் பயன்றரும்.

இங்ஙனஞ் செய்யும் வினையும் மிகச்செய்யலுறுமாயின் அவ்வப்பொழுதும் அல்லுழி காலாந்தரத்தும் பலன்றரும்.

மேற்கூறிய இருவினைகளும் அபுத்தி பூர்வம், புத்தி பூர்வமென இருவகைப்படும். அவற்றுள்,

அபுத்தி பூர்வ நல்வினை:—அகிதம் நினைக்க இதமாக முடிவதும், அகிதஞ் சொல்ல இதமாக முடிவதும் அகிதஞ்செய்ய இதமாக முடிவதுமாம்.

அபுத்திபூர்வ தீவினை:—இதம் நினைக்கவும், இதஞ்சொல்லவும், இதஞ் செய்வவும் அகிதமாக முடிவதாம்.

புத்தி பூர்வ நல்வினை:—புத்தியிலே பட்டும், மனவாக்குக், கரீயங்களினால் செய்யப்படும் இதமாம்.

புத்தி பூர்வ தீவினை:—புத்தியிலே பட்டுத்திரிகரணங்களினாலே செய்யப்படும் அகிதமாம்.

இவ்வாறு செய்யும் வினையின் பலனாகச் சுகதுக்கம் வருங்கால் இதம் அகித மென்னுஞ் செயல் வழியாகவே வரும் இதனை “பிற் செயாதனுபவிப்பதின்றும்” என்னும் சிவஞானசித்தி திருவாக்காற் றெளிக.

அங்ஙனமாயின் மேல் வினையேறு மாற்றிற்குக் காரண மென்னை யெனின்? முற்செய்வினைக் கீடாக இறைவனருளாற்றன் மாட்டும் பிறர் மாட்டும் நிகழும் செயல்களைக் கண்மத்துக் கீடாக இறைவனால் நிகழ்ந்ததென்று நினையாது தன்னாலும் பிறராலும் நிகழ்ந்ததென்று நினைக்கும் நினைப்பாலுண்டாகும் விருப்பு வெறுப்பினாலேயா மென்க.

இவ்வாறு வினையின் பலனாகவீன்ப துன்பங்களை யனுபவிக்குங்கால் இவ்விருவினைக்கு வேறுகிய சிவபுண்ணிய காரணத்தாற் சிவபுண்ணிய முண்டாகும்.

சிவபுண்ணிய காரணமாவது அநாதி கேவலத்திற் கிடக்கும் பசுக்களுக்காகப் பதி ஆதி ரெட்டி செய்யுங்காலத்துப்பதி தாமே தலம் தீர்த்த மூர்த்தியாகவும் திருமேனி கொண்டருளுவர். அவற்றுள் வீசேட தீர்த்தத்தில் புழு முதலானவைகளாய்ச் செனித்தாலும் வசித்தாலும் மரித்தாலும் வீசேட தீர்த்தத்தில் மீன் முதலியவைகளாய்ச் செனித்தாலும் வசித்தாலும் மரித்தாலும் நாய்கால் விலங்கு முதலானவை குடித்தாலும் மூழ்கினாலும் அத்தீர்த்தம்பாயு மிடத்திற் பயிராய்ச் செனித்தாலும் அந்த நெல் முதலானவைகளைப் பறவை முதலானவைகள் புகித்தாலும் வீசேட ஆலய முள்ள தலத்திற் செனித்தாலும் வசித்தாலும் மரித்தாலுமேயாம்.

இவ்வாறு நிகழப் பெற்ற வுயிர்களுக்குச் சிவபுண்ணியத்திற் பிரவிர்த்தியுண்டாம் சிவபுண்ணியமாவது சாரியை கிரியை யோகம் ஞானம் மென நான்கு. அவற்றுள் 2 பாபம் உண்மையென ஒவ்வொன்றும் இரண்டிரண்

டாய் அதுவும் புத்தி, பூர்வம் அபுத்தி பூர்வம் என இரண்டாய் பதினாறு வகைப்படும்.

1. அபுத்தி பூர்வ உபாயச் சரியையாவது பசு புண்ணியமாகச் செய்யப்பட்ட திரவிப முதலானவை கிரிபா குருலிங்க சங்கமங்களுக்கு உபகாரமாதல்.

2. அபுத்திபூர்வ உபாயக்கிரியையாவது கோதர்ணத்தில் பழைய சிவலிங்கத்தில் சிவநிசியில் குருட்டுப்பறைச்சி வில்லார்ச்சனை பண்ணினது முதலாயின.

3. அபுத்தி பூர்வ உபாய யோகமாவது திருவாபரணத் திருட நினைந்தவனும் திருமேனி காவற்காரனும் திருமேனியே தியானமாயிருப்பது முதலானவை.

4. அபுத்தி பூர்வ உபாய ஞானமாவது வேதாசனங்களை யோதிப்பொருளுண்மைகளைப் பிறருக்கு நன்கு விளக்குகின்ற புகழின் விருப்ப முதலானவை.

5. புத்திபூர்வ உபாயச் சரியையாவது கிரியாகுருலிங்க சங்கமங்களுக்குத் தனது திரவியங்களைக் கொடுத்தலும் ஆலயத்திற் திருவலகு திருமெழுக்கிடுதலு முதலாயின.

6. புத்தி பூர்வ உபாயக் கிரியையாவது அம்மூன்று வடிவையும் தான் பரிசித்துப் பூசித்தல் முதலாயின.

7. புத்தி பூர்வ உபாயயோகமாவது அம்மூன்று வடிவே பொருளுள்ள நம்பித் தியானஞ் செய்தல்.

8. புத்தி பூர்வ உபாய ஞானமாவது வேதாசனங்களை விசாரித்துக் கிரியாசாரியரை ஆவாகன மூர்த்தமென்றறிந்து பரமசிவன் பிரம விட்டுணு வாதி ஒன்பது மூர்த்தமாகவும் சூரிய சந்திராதி அட்ட மூர்த்தமாகவும் விளங்குவரென்றும் அப்பொருளிலே நேயம் தனக்குப் பிறக்கின்றதாகவும் அறிந்து நிலைத்து நிற்பது.

9. அபுத்தி பூர்வ வுண்மைச் சரியையாவது ஞானசாரியரைச் சிவபரம் பொருளே திருமேனி கொண்டதென்று கருதாது உயர்ந்தாரென்று கருதி வழிபடுதல்.

10. அபுத்தி பூர்வ வுண்மைக்கிரியையாவது ஞானசாரியரை மேற்கூறியவாறு கருதிப்பூசித்தல்.

11. அபுத்தி பூர்வ வுண்மையோகமாவது மேற்கூறியவாறு கருதித் தியானித்தல்.

12. அபுத்தி பூர்வ வுண்மை ஞானமாவது மேற்கூறியவாறு கருதி ஞானசாத்திரங்களை விசாரித்தல்.

13. புத்திபூர்வ வுண்மைச் சரியையாவது ஞான சிரியரைச் சிவ பரம் பொருளென்று தேறி வழிபடுதல், இது கேட்டலாம்.

14. புத்தி பூர்வ வுண்மைக் கிரியையாவது மேற்கூறியவாறு கருதி ஞான சிரியரைப் பூசித்தல், இது சிந்தித்தலாம்.

15. புத்திபூர்வவுண்மை யோகமாவது ஞானசிரியரனால் அவரே பொருளென்று நம்பித் தியானம் பண்ணுதல், இது தெளிதலாம்.

16. புத்திபூர்வவுண்மை ஞானமாவது நிட்டைகூடித் திருவடிசேர்தல்.

இப்புத்திபூர்வ வுண்மை ஞானமாகிய நிட்டை, தத்துவரூபம்; தத்துவ தரிசனம், தத்துவசுத்தி, ஆன்மரூபம், ஆன்மதேரிசனம், ஆன்மசுத்தி, சிவ ரூபம், சிவதேரிசனம், சிவயோகம், சிவபோக மெனப் பத்துக்காரியமா யிருக்கும் அவற்றைத் தசகாரிய விளக்க மென்னும் தூலில் விரித்துக் கூறியிருக்கின்றேம். ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

மேற்கூறிய சிவபுண்ணியம் பதினாறனுள் முந்தின பன்னிரண்டைக் கூடியனுட்டிக்கும் பலத்தால் முன்னற் கூறிய இதமகித மென்னும் இரு வினைகளும் இன்பம் துன்பம் என்னும் பலனில் வேரூயிருப்பினும் பிறப் பிறப்பென்னும் பலனில் இரண்டும் ஒற்றுமையுடையனவே யெனத்தோன்றும். இதுவே யிருவினை யொப்பு. அங்ஙனம் தோன்றவே உண்மைச்சரியை யாதிகளிற் புத்தி நிலை பெறும். பெறவே யான் என தென்னும் மலத்தின் சேட்டை குறைந்து சிவபரம் பொருளி னுட்டமும் அப்பொருளுக்கு அடிமை என்னும் உணர்வு முண்டாம். இவையே மலபரி பாகமும் சத்தினி பாதமும் சிவஞானமுமாம். இவ்வாறுண்டாகவே சிவபிரான் நிருவடியை யடைவர்.

இவ்வாறு சிவபிரான் நிருவடியடைந்த மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கு யான் என தென்னும் போதமற்றிருத்தலால் ஆகாமிய மேறாது. ஞானம் பிரகாசித்தலால் புத்தி தத்துவம் பற்றுக்கோடாகிய சஞ்சிதம் தீபத்தின் முன்னர் இருள்போலக் கெட்டுப்போம். பிராரத்தம் உடலிருக்குமளவு மிருந்து புசித்துத் தீரும். இதுபற்றியே 'ஊழிற் பெருவலியாவுள் மற்றொன்று சூழினுந் தான் முந்துறும்' என்றார் நாயனார்.

இங்ஙனம் புசிக்குங்கால் அப்புசிப்பின் ஏதுவாக வுண்டர் மிருவினை களுமேல் ஆகாமியமா யேறாதென்பதனை "எத்தனுவினின்று மிறைபணி யார்க்கில்லை வினை" என்னுஞ் சிவஞானபோதமும் "இருள்சேரிருவினை யுஞ்சேரா இறைவன்பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தாரீமாட்டு" என்னுந்திருக்குறளும்வலி யுறுத்தும். ப்ராரத்தமாகவரும் அனுபவமும் சிவாநந்த மேலிட்டிருங்குந் தன்னைத் தாக்காது. தாக்கா தென்றதனால் வந்தேதீரு மென்பது

கொள்ளக் கிடக்கின்றது. இதுபற்றியே “அவனருளாலல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யானாகவே அஞ்ஞான கன்மம் பிரவேசியாவாகலான்” எனச்சிவஞான போதத்திலும் “ஊழையு முப்பக்கங் காண்பருலை வின்றித்தாழாது ருந்து பவர்” எனத் திருக்குறளினும் அருளிச் செய்தவாறு காண்க.

இதுகாறுங்கூறிய வாற்றாற்கலாதி தத்துவத்தின் சேர்க்கையாலுண்டாம் எழுச்சி கன்மமல மென்றும், அவ்வெழுச்சியால் இதமகிதத்தைப் புரிதல் ஆகாமியமாகியவிருவினை யென்றும், அவ்வினை முதிர்ச்சியடையுங்கால் சஞ்சிதமாகிய புண்ணியபாவமென்றும், அனுபவமாய் வருங்கால் பிராரத்துவமாகிய வின்ப துன்பமென்றும் இன்பதுன்பமான பிராரத்துவமனுபவித்தும் போது இருவினையின் வழித்தாகவே அனுபவிக்கவருமென்றும், அவ்வினைகளையான் செய்தேன் பிறர் செய்தாரென்று சுருதுவதால் மேல்வினையேறு மென்றும், இவ்வாறு நிகழும் இருவினைகள் பந்தவேது வென்றும் பந்த நீக்கத்துக்கான சிவபுண்ணியம் பதினாறுவகைப்படு மென்றும், அவற்றுள்ளும் புத்திபூர்வ வுண்மை ஞானம் பத்துக்காரியமாயிருக்கு மென்றும், இவற்றை யதுட்டித்தோர் சிவபிரான்நிருவடி யடைந்தின் புறுவரென்றும், அவருக்கு ஆகாமியமேருது என்றும் சஞ்சிதங் கெட்டொழியு மென்றும் ப்ராரத்தம் புசித்துத் தீருமென்றும், அப்புசிப்புந் தன்னை வருத்தா தென்றும் பெற்றனவாம்.

ஆதலால் ஞான சற்குருவை யடுத்து ஞானசாதனமானதச காரியமென்னும் பத்துச் செயல்களை யடைந்து இன்புறும் வண்ணம் எல்லாம் வல்ல இறைவன் நிருவருள் புரிவாராக.

பொ. முத்தைய பிள்ளை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின்

ஆளுவதுவருட மகாஜனக்கூட்டத்தின் விருத்தாந்தம்.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் ஆளுவது வருடத்து மகாஜனக் கூட்டம் 1911ஆம் டிசம்பர்மீன் 27, 28, 29-ஆந் தேதிகளில் விக்கோரியா பப்ளிக் ஹால் என்னும் சென்னைமாநகர மகா மண்டபத்தில் கூடியது. இக்கூட்டத்தின் முதற்றினமாகிய 27வ புதவாரம் காலை 8-மணிக்குச் சூளை, சாமிபிள்ளை வீதியில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியப் பெருமானார் திருக்கோயிலில் சிவபரஞ்சுடராதிப் பஞ்ச மூர்த்திகளுக்கும் மகாபிடேகாதி யுபசாரங்கள் செய்யப்பட்டன. சங்கேதப்படி பகல் 11-மணிக்குக் கெல்லாம் பெருந்திரளான ஜனங்கள் ஷே சபா மண்டபம் நிறையக் கூடினார்கள். அச்சமயத்தில் அக்கிராசனம் வகிப்பவராக எதிர்பார்க்கப்பட்டிருந்த (Retired Excise Commissioner of Travancore) ஸ்ரீமான் T. பொன்னம்பலம் பிள்ளையவர்கள் தமக்குநேரிட்ட சரீரசுகக்குறைவால் சென்னைக்கு விஜயஞ் செய்ய இயலாமைமால், சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம் பூவை-கலியாண சுந்தர முதலியாரவர்கள், ஸ்ரீமான் J. M. நல்லசாமி பிள்ளை B.A., B.L., (District Munsiff, Guntur) அவர்களை அக்கிராசனம் வகிக்குமாறு பிரேரேபித்தார்கள். இதை ஸ்ரீமான் திருகெல்வேலி S. பால்வண்ண முதலியாரவர்கள் ஆமோதித்தலும் மகா சபையார் பெருங் கரகோஷஞ் செய்து அங்கீகரிக்க ஸ்ரீமான் J. M. நல்லசாமி பிள்ளையவர்கள் அக்கிராசனத்தில் அமர்ந்தார்கள். அமர்தலும், மகா சபையாரியாவரும் எழுந்து ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானார்க்குத் தீபாராதனைசெய்து தோத்திரஞ் செய்தார்கள். உடனே, மதுரைமாநகரினின்றும் எழுந்தருளிய ஆதிசைவக் குரு மூர்த்திகளாகிய சிவஸ்ரீ ம. கலியாணசுந்தரப் பட்டரவர்களாலும், இவர்களுக்குப்பின் புரணை இந்து பாலிகாபாடசாலைப் பெண் குழந்தைகளாலும், கேட்டோர் மனங்கசிந்துருகத் தேவார பாராயணஞ் செய்யப்பட்டது. பின்னர் இம்மகா சமாஜத்தின் காரிய தரிசிகளுள் ஒருவராயிருந்த பிரமஸ்ரீ, V. V. இரமண சாஸ்திரியாரவர்கள் வந்தனோபசாரப் பத்திரம் வாசித்து அக்கிராசனரை வரவேற்றார்கள். இச்சமயத்தில் மகா சமாஜத்தின் உபசரணைச் சபைத் தலைவர் ஸ்ரீமான், S. இரத்தினவேலு செட்டியாரவர்கள் (Dubash, Messrs. Best & Co.) வரத்தாமதமாயினமை

யால், அவருக்குப் பதிலாக பிரமஸ்ரீ, V. V. இரமண சாஸ்திரியர் ரவர்களே அக்கூட்டத்திற்கு விஜயஞ் செய்த பிரதிநிதிகளுக்கும் அங்கிகள் முதலிய கனவான்களுக்கும் வந்தபேசார பத்திரம் வாசித்து வரவேற்றார்கள். பிறகு ஸ்ரீமான், அஷ்டாவதானம் பூவை-கலியாண சுந்தர முதலியாரவர்கள் அக்கிராசனருக்குப் பூமலை சூட்டினார்கள். பின்னர் பிரமஸ்ரீ V. V. இரமண சாஸ்திரியாரவர்கள் மகா சமாஜத்தின் ஆறு வது வருடச் சிறப்புக்கையை வாசித்தார்கள். இஃதானதும், அக்கிராசனர் சைவ சித்தாந்தத்தின் உயர்வையும் அதைப்பரப்புவதற்காகத் தாபித்து நடைபெற்று வரும் இம்மகா சமாஜத்தால் சென்ற வருடத்திற்கு செய்தவைகள் இம்மகா சமாஜமும் இதன் மூலமாக சைவ சமயமும் மிகவும் விரைவில் அபிவிருத்தியடையு மென்பதைக் காட்டுகின்றன வென்பதையும் விளக்கி, இவ்வாறு நாம் நமது சமயத்தை யாழ்த்திக்கவும் உலகெங்கும் பரப்பவும் நமக்கு மிக அதுகூலமாக வாய்ந்திருக்கும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தை வாழ்த்தி, நமது காரணியமுள்ள சக்கிரவர்த்திபவர்கள் இவ்விர்து தேசத்திற்கு விஜயஞ் செய்து முடிசூடி நமக்குச்செய்த நன்மைகளுக்காக நன்றி பாராட்டி அவர்களுக்கு தந்தி யனுப்பினார்கள். இதன் பின்னர் பண்டிதோத்தமர்கள் பலர் ஒருவர்பின் ஒருவராக அடியிற் குறித்தவாறு தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பல அரிய விஷயங்களை உபநியசித்தும் சமாஜத்தார் வேண்டுகோளின்படி வியாசங்களெழுதிப் படித்தும் சைவ சித்தாந்தத் துண்மைகளை விளக்கினார்கள்.

சைவப்பிரசாரர்களும், அவர்கள் விளக்கிய

விஷயங்களும், பாஷைகளும்.

ஸ்ரீமான், திருநெல்வேலி S. பால்வண்ண முதலியார் அவர்கள், 'சிவானந்தம்' (தமிழ்). பிரமஸ்ரீ, மதுரை, ம. கல்யாண சுந்தரப்பட்டரவர்கள் 'சைவாகமப் பிராமாண்யம்' (தமிழ்). ஸ்ரீமத், சுவாமி வேதாசலம் அவர்கள், ஞானசாகரம்பத்திராசிரியர், 'ஆன்மபோதம்' (தமிழ்). ஸ்ரீமான், R. சண்முக முதலியாரவர்கள் (Pleader, Salem) 'சைவ சித்தாந்த சாதனம்' (தமிழ்). ஸ்ரீமத், யாழ்ப்பாணம் வண்ணநகர்ச் சுவாமிநாதபண்டிதரவர்கள், தண்ணளிச் சமயம்' (தமிழ்). பிரமஸ்ரீ, குளித்தலை A. அரங்கசாமி ஐயரவர்கள், 'மலத்திரயம்' (ஆங்கிலம்). ஸ்ரீமான், பெர. முத்தையா பிள்ளையவர்கள், தூத்துக்குடி சித்தாந்த சபையின் சபைத் தலைவர், 'மணிமந்திர ஒளஷதம்' (தமிழ்). ஸ்ரீமத், சுவாமி, விருதை சிவஞான. யோகிகள், (தமிழ்ப் பிரம் குத்திராசிரியர்), 'அத்தை சித்தாந்தம்' (தமிழ்). ஸ்ரீமான், பெங்களூர் A. ஏகாம்பர முதலியார், 'பசத்வமும் பாசவீடும்' (தமிழ்). ஸ்ரீமதி, சிகந்தரபாத்து ஆண்டாளம்மானவர்கள், 'சிவலிங்க மகத்துவம்' (தமிழ்).

ஸ்ரீமத், தியாகராஜ ஞானியாசுவர்கள், கமலாசினி பத்திராதிபர், 'முத்தி நெறி' (தமிழ்). ஸ்ரீமான் V.P. காந்திமதிநாதப் பிள்ளையவர்கள், 'சைவசித் தாந்த ஆராய்ச்சி' (ஆங்கிலம்). ஸ்ரீமான், A. சுந்தரநாதப் பிள்ளையவர்கள், செந்தமிழ்ச்செல்வம்பத்திராசிரியரும், திருச்சிராப்பள்ளி (S. P. G. High School) தமிழ்ப் பண்டிதரும், 'தமிழும் சைவசமயமும்' (தமிழ்). ஸ்ரீமான், C. R. சொக்கலிங்க முதலியாரவர்கள், சென்னை ஸ்ரீ நடராஜ பக்தஜன சபை காரியதரிசி, 'உபாசனை' (தமிழ்). பிரமஸ்ரீ, காஞ்சிபுரம் சேஷகிரி தீட்சிதர், 'பசுபதி மகத்துவம்' (தமிழ்). ஸ்ரீமத், ம-தி. பாதுகவி சுவாமிகள், 'யோகம்' (தமிழ்). ஸ்ரீமான், இராயப்பேட்டை, திரு-வி. கலியாண். சுந்தர முதலியாசுவர்கள், 'சைவன்' (தமிழ்). ஸ்ரீமான், P. C. வள்ளல் சிவஞான தேசிகரவர்கள், பாளையங்கோட்டை சைவ சமயாபிவிருத்தி சபையின் காரியதரிசி, 'நம் சமய உண்மையும் நம்மவர் கொள்கையும்' (தமிழ்). ஸ்ரீமான் S: சச்சிதானந்தம் பிள்ளையவர்கள், B. A. இராயப்பேட்டை, பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையின் காரியதரிசி, 'ஆலய வழிப்பாட்டின் நோக்கம்' (தமிழ்). ஸ்ரீமான், S. R. சீனிவாசப் பிள்ளையவர்களும், ஸ்ரீமான் இ. ஆதிமூல முதலியாசுவர்களும், 'சைவசமயத்தின் நிலைமையும் சைவர்களின் கடமையும்' (தமிழ்). ஸ்ரீமதி அசலாம்பிகை யம்மாளவர்கள், 'இனையான் குடிமாற நாயனார் புராணம்' (தமிழ்). ஸ்ரீமான், முதலியார் S. சபாரத்தினம் அவர்கள், (Interpreter, Supreme Court, Colombo), 'சமயப்பொறை' (ஆங்கிலம்). ஸ்ரீமான், கயப்பாக்கம் சதாசிவ செட்டியார் அவர்கள் B.A., 'தேவாரம்' (தமிழ்). ஸ்ரீமான், சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம் புவை கலியாணசுந்தர முதலியாசுவர்கள், 'பற்று' (தமிழ்). பிரமஸ்ரீ, T. வெங்கடசுப்பையர் அவர்கள் B.A., B.L., 'சமய ஒழுக்கமும் சமயாபிமானமும்' (தமிழ்).

பிரமஸ்ரீ, வெங்கட சுப்பையர் அவர்கள் B.A., B.L., (High Court Vakil) இவைகளை நேரிற்கண்டிம் கேட்டிம் ஆனந்த பரவசமடைந்து இனிச் சைவசித்தாந்தமே உலகெங்கும் பரவுமெனவும் இதன் பொருட்டு இச்சமாஜத்தார் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சிகளைச் சிலாகித்தும், சமயாபிமானமும் சுதேச பாஷாபிமானமும் மழுங்கிக்கிடக்கும் காலத்தில் மகா மண்டபத்தில் சிறிதும் இடங்கொள்ளாதபடி மூன்று தினங்களிலும் ஜனங்கள் நெருங்கி ஆறு ஏழுமணி நேரம் இடம் விட்டுப் பெயராமலும் மிக ஆவலோடும் அமைதியோடுமிருந்து சமயாராய்ச்சி செய்தமை மையப் பலமுறை வியந்து பேசினார்கள்.

இவர் பேசுமுடித்ததும் அக்கிராசனர் எழுந்து சைவ சித்தாந்தத்தின் சாராமிசமான விஷயங்களை விளக்கி இம்மகா சமாஜத்தைத் தமது சொந்த

செலவில் சென்னையிற் கூட்டிய ஸ்ரீமான், S. இரத்தினவேல் செட்டியார் (Dubash, Messrs. Best & Co.) அவர்களின் உள்ளற் நன்மையை வியந்து வந்தனமளித்து, இம்மகா சமாஜக் கூட்டத்திற்கு விஜயஞ் செய்து தங்கள் மிக அரிய உபநியாசங்களால் யாவரையும் மகிழ்வித்து சமாஜத்தைக் கௌரவித்த வித்வ சிரோமணிகளுக்கும், பெண்மணிகளுக்கும், மூன்று தினங்களிலும் வந்திருந்து ஆரம்பத்திலும் இடை யிடையே யும் தங்கள் மெல்லிய மிக வினிய குரலால் பண்ணுடன் தேவாரம் பாடிய புரசை இந்து பாலிகா பாட்சாலைப் பெண் குழந்தைகளுக்கும், ஸ்ரீமான் மா. தங்கவேலு பிள்ளையவர்கட்கும், பிரசங்காமிர்தம்-பாலூர் வேலு தேசிகரவர்கட்கும் ஷெ பாட்சாலையைத் தமது சொந்தசெலவில் தாபித்து நடத்திச் சைவசமயபரிபாலனஞ்செய்துவரும் ஸ்ரீமான், நெ. முனிசாமி முதலியா ரவர்களுக்கும், சிவலிங்க முத்திரை பொறித்த தங்கப் பதக்கங்கள் பூண்டு வாலண்டியர்களாக விருந்து மிகவும் உழைத்த பால சைவ சபையார்களுக்கும், கூட்டத்திற்கு விஜயஞ் செய்த ஏனைய கனவான்களுக்கும் இம்மகா சமாஜத்தின் போஷகராகிய இராமநாதபுர மகாராஜா அவர்களுக்கும் நம்மையாளும் சக்கிரவர்த்தி யவர்களுக்கும் முறையே வந்தனங்களளித்தார்கள். கடைசியாகக் காரியதரிசி, ஸ்ரீமான், இ. ஆதிமூல முதலியாரவர்கள் அக்கிராசனர் சைவ சமயாபிவிருத்திக்காக, உழைத்து வரும் உழைப்பையும், தாமும் மற்றவர்களும் இச்சமாஜத்திற்கு அங்கங்களையாக அக்கிராசனர் உயிரா யிருக்கின்ற ரென்பதையும், ஒருவாறாக விளக்கி இவருக்கு வந்தன மளித்தலும் ஸ்ரீமத், பால் சுவாமிகள் அக்கிராசனரை யாசீர் வதித்துப் புஷ்பமாலை சூட்டினார்கள். இதன் பின்னர் காரியதரிசியவர்களால் ஸ்ரீமான், S. இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்களுக்கும் உபநியாசகர்களுக்கும் புஷ்பமாலைகள் சூட்டப்பட்டன. வாலண்டியர்கள் வந்திருந்தார் யாவருக்கும் பணிகீர்தெளித்தார்கள். இம்மூன்று தினங்களிலும் பலவிடங்களிலிருந்து வாழ்த்துக்கடி தங்களும் பாக்களும்வந்தன. நமது சக்கிரவர்த்தியார் அவர்களின் அந்தரங்க காரியதரிசியவர்களிடமிருந்து உபசார தந்தி வந்தது. ஸ்ரீமான், பெத்தாச்சி செட்டியார் ரவர்களும் ஸ்ரீமான், P. S. தெய்வசிகாமணி செட்டியாரவர்களும் மகா சமாஜத்திற்கு தனித்தனியாக 100-ரூபா நன்கொடையளித்தார்கள். பிரம்பூர்-செம்பியம் கிராம முனுஷீப்-பண்டிதரத்தினம்-புழை-திருநாவுக்கரசு முதலியாரும், சென்னை கிறிஸ்தியன் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதரும் சைவப் பிரசாரகருமாகிய ஸ்ரீமான், ஈக்காடி-இரத்தினவேலு முதலியாரின் குமாரராகிய ஸ்ரீமான், ஈக்காடி-சபாபதி முதலியாரவர்களும் வாழ்த்துப்பா பாடி அச்சிட்டி வினியோகஞ் செய்தார்கள். சமாஜத்தாரால் வெளியிடப்பட்ட ஏராளமான தூண்டு பத்திரங்களும், “சைவ சமயிகளின் கட்டமை” யின்

இரண்டாம் பதிப்பும் “சன்மர்க்கம்” “முத்திநெறி” முதலிய சிறு நூல்களும் யாவருக்கும் இலவசமாக கொடுக்கப்பட்டன.

இச்சமூகத்தின் பொருட்டு வெளியூர்களிலிருந்து வந்திருந்த பிரதிநிதிகளுக்கும் அங்கத்தவர்களுக்கும் சூளையில் மிகவும் செலவாகியதாக விடுதி யமைக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்விடுதியில் 28, 29-ஆம் தேதிகளில் மகா சபையார் கூட்டங்கூடிச் சட்டங்களைப்படித்துக் இவ்வருடத்திற்கு வேண்டிய நிர்வாக சபையாரை ஏற்படுத்தி, இனி செய்ய வேண்டிய விஷயங்களைப் பற்றித் தீர்மானஞ் செய்தார்கள்.

இவர்கள் செய்த திருத்தங்களடங்கிய சட்டங்களும், நியமித்த நிர்வாக சபையின் அத்தியட்சர்களின் பெயர்களும் இப்புத்தகத்திற் பிறிதோரிடத்திற் காணப்படும்.

இவர்கள் செய்த தீர்மானங்களாவன:—

1. வரவு செலவு கணக்கு வாசித்து அங்கீகரிக்கப்பட்டன.
2. அடுத்த (ஏழாவது) வருடாந்தர மகாஜனக் கூட்டம் வேலூரில் கூடவேண்டும்.
3. அரசர்கள், மடாதிபதிகள், ஜமீன்தாரர்கள் முதலிய பிரபுக்களிடம் பிரதிநிதிகளை யனுப்பி அவர்கள் உதவியைப் பெறவேண்டும்.
4. 1912-ல் ஜனவரியில் முதலாக “சித்தாந்தம்” என்ற பெயரால் மாதாந்தர சஞ்சிகையொன்று வெளிப்படுத்த வேண்டும்.
5. இச்சஞ்சிகை சாமாசிகர்களுக்கு இலவசமாகவும் ஏனையோருக்கு வருடம் ஒன்றுக்கு (ஒன்றரை ரூபா) விலைக்கும் கொடுக்கப்படும்.
6. ஷே புத்தகத்தை வி-பி-தடால் வழியாக அனுப்பி வருடாந்தர சந்தா வசூல் செய்யப்படும்.
7. ஷே சஞ்சிகை நான்குபாரம் கொண்டதாயிருக்கும்.
8. இதற்கு சித்தாந்த சரபம் அஷ்டாவதானம் பூவை-கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள் பத்திராதிபராகவிருக்க வேண்டப்பட்டனர்.
9. இச்சமூகம் இந்தியன் கம்பனி ஆக்ட்டின்படி ரிஜிஸ்ட்டர் செய்யப்பட்டவேண்டும்.
10. சமூகத்தின் வருமானம் (Madras Central Bank) மதராஸ் சென்ட்ரல் பாங்கில் சேமிக்கப்பட வேண்டும்.
11. பொக்கிஷதாரரும் காரியதரிசியும் ஏகோபித்துக் கைச்சாத்திட்டுக்கொடுக்கும் பற்றுச் சீட்டுகளைக்கொண்டே பாங்கிலிருந்து திரவியம் வாங்கப்படல் வேண்டும்.
12. சந்தாக்களும் பிறவசூல்களும் நேராய் பாங்கிக்கு அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

13. அச்சிடும்வேலைகளையும் எரியாவும் சென்னைச் சூளை மெய்கண்டான் அச்சுக்கூடத்தின் டொறுப்பில் அச்சிடப்படவேண்டும்.

14. முன்னைய ஏற்பாட்டின்படியே கூலாமி வேதாசலம் அவர்கள் வேதனம்பெறும் உபநியாசகராயிருப்பதோடு இவருக்கு உதவிசெய்ய மற்ற ரொருவருக்கும் மாதம் ஐந்து ரூபா கொடுக்கப்படவேண்டும்.

கௌரவ உபநியாசகர்களை நியமித்து இவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு இருபது ரூபாவுக்கு அதிகப்படாமல் பிரயாணச் செலவுக்காக இவர்கள் அனுப்பும் பற்றுச் சீட்டுகளின்பேரில் கொடுக்கவேண்டும். இவர்கள் சமூகத்திற்கு அங்குகளைச் சேர்க்கவும், சந்தா வசூல் செய்யவும் பிரார்த்திக்கப்பட வேண்டும்.

ஸ்ரீமான். டொ. முத்தைய பிள்ளையவர்களும், சித்தாந்த சரடம் அஷ்டாவதானம் பூவை-கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்களும் கௌரவ சைவப் பிரசாரர்களாயிருந்து பிரயாணச் செலவு பெற்று ஆங்காங்குச் சென்று உபநியாசஞ் செய்யும்படி வேண்டப் பட்டார்கள்.

பிரயாணச் செலவு பெறாமலே கௌரவ சைவப் பிரசாரர்களாயிருந்து உழைப்பதாக ஸ்ரீமான், T. S. திடாகராஜ ஞானியார் அவர்களும், கூலாமி விருதை சிவஞானயோகி அவர்களும் ஒப்புக் கொண்டமை வந்தன த்துடன் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

சென்றவருடம் இம்மகாசமூகத்தின் சபைத்தலைவராயிருந்த ஸ்ரீமான் K. P. புட்டண்ண செட்டியாரவர்களுக்கு மாட்சிமைதங்கிய நமது சக்கிரவர்த்தியவர்கள் “திவான் பஹதூர்” என்னும் பட்டமும், மைசூர் மகாராஜா அவர்கள் “இராஜ சபாபூஷணம்” என்னும் பட்டமும் அளித்தமைக்கு நாம் சந்தோஷ மடைந்தமை கடிதவாயிலாக அறிவிக்கவேண்டும். 1911-ஆவது வருடத்தில் சமூகத்திற்கு அத்தியட்சர்களாயிருந்தவர்களைவருக்கும் மனப் பூர்வமான வந்தன மளிக்கப்பட்டது. 1911-ஆம் ஆண்டு 30-வது காலையில் ஷே தீர்மானங்கள் செய்து முடிந்தவுடன் ஸ்ரீமத் பால்சுவாமிகள், கூலாமி விருதை சிவஞானயோகிகள், பிரமஸ்ரீ மதுரை-கலியாணசுந்தரப்பட்டரவர்கள் முதலிய சிலர் சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்துடன் யாத்திரையாகத் திருவேகம்ப முதலியதலங்களைத்தரிக்கச் சென்றார்கள். சிலர் அவரவர்கள் அதுகூலத்தின்படி இரண்டு மூன்று தினங்கள் சென்னையில் தங்கியும் மற்றவர்கள் உடனே சென்னையை விட்டும் தங்கள் தங்கள் இருபிடத்திற் கேகினர்.

இவ்வருடத்திற் சென்னையிற்கூடிய கூட்டம் பலவிதத்திலும் அளவில்லாத சனங்களுக்கு அளவில்லாத மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் 1911-வது வருடத்து

வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.

ரூ. அ. பை.

சந்தா	...	...	...	...	...	325	8	0
நன்கொடை முதலிய வரவு	...	...	...	...	...	215	4	2
ஆக மொத்த வரவு						540	12	2

செலவு.

துண்டு பத்திரிகைகள், விளம்பரங்கள், சிறு புத்தகங்கள்,

சபாக்கிரந்தம் முதலியவற்றிற்குக் காகிதமும் அச்சுக்

கூலியும் ... 205 3 0

உபந்நியாஸகர் முதலாயினோர் பிரயாணச் செலவு ... 51 12 1

பிரமபூரீ குளித்தலை A. அரங்கசாமி ஐயர் அவர்களைப் பிர

யாகையில் கூடிய இந்திய சர்வமத சங்கத்தில் சித்

தாந்த உபந்நியாசம்செய்யும்படி அனுப்பினதற்கு ... 100 0 0

உபந்நியாசகர் இலேகர் வேதனம் ... 87 8 0

சூபால், தந்தி ... 18 9 0

காகிதம், குறிப்பு புத்தக முதலியன ... 2 10 6

வீதிப்பிரசங்கம் வண்டி செலவு முதலிய நானாவித சில்

லரை செலவுகள். ... 38 6 0

ஆக மொத்த செலவு ... 504 0 7

ஆக வருட முடிவில் இருப்பு. ... 36 11 7

சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் சட்டங்கள்.

1. இம்மகா சபைக்கு “சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜம்” என்னும் பெயர் வழங்கப்படல் வேண்டும்.

2. (a) எல்லாச்சைவ சித்தாந்திகளும் இதின் அங்கிகளாகலாம்.

(b) அபிமானிகளும் இதின் அங்கிகளாகலாம். ஆனால், இவர்கள் வோட்ஸ் (votes) கொடுக்க அருகராகார். (அதாவது சமாஜத்தின் காரியங்களை நடத்தும் விஷயங்களில் இவர்கள் தங்கள் சம்மதங்களைத் தெரிவிக்க அருகரல்லர்).

3. இதின்கீழ் அச்சிட்டுள்ள வழிகளையனுசரித்துச் சைவ சித்தாந்த சமயாபி விருத்தியுஞ் சாஸ்திராபி விருத்தியுஞ் செய்யவேண்டுமென்பது இம்மகா சமாஜத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

(a) இந்தியாவிலும் பிற நாடுகளிலும் பற்பல விடங்களில் வருடத்திற் கொருமுறை மகாஜனக் கூட்டங் கூடுதல்.

(b) இந்தியாவிலும் பிற நாடுகளிலும் பற்பல பிரசங்கங்கள் நடைபெறச்செய்தல்.

(c) இந்த நாடுகளெங்குஞ் சைவ சித்தாந்த சபைகளைத் தாபித்தல்.

(d) பற்பல சுதேச பாஷைகளில், புத்தகங்களும், பத்திரிகைகளும், துண்டு பத்திரிகைகள் முதலியனவும் வெளியிடுதல், முக்கியமாய்த் திவ்யாகமங்களையும் ஏனைய ஸமஸ்கிருதநூல்களையும் சுதேச பாஷைகளிலும் ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்த்தல், சுதேச பாஷைகளிலுள்ள சிறந்த நூல்களை ஆங்கிலத்திலும் சுதேச பாஷைகளிலும் மொழி பெயர்த்தல் முதலியன.

(e) திவ்வியகாமங்கள் முதலிய பல நூல்களையுஞ் சேகரித்துப் புத்தகசாலை யமைத்தல்.

(f) முன்னமே தாபிக்கப்பட்டிருப்பனவும், இனி இம்மகா சமாஜத்தாலும், இம்மகா சமாஜத்தின் மூலமாகப் பற்பல சபைகளாலுந் தாபிக்கப்படுவனவுமான பாடசாலைகளில் நீதி நூற் போதனையும் மதபோதனையுஞ் செய்வித்தல்.

(g) நம்மவர்களுள் எளிய கீழ்வகுப்பாருக்கும் அவ்வித போதனைகளைச் செய்தல்.

(h) இம்மகா சமாஜத்தின் நோக்கங்கள் நிறைவேறும் பொருட்டு மடாதிபதிகள் தேவாலய அதிகாரிகள் ஆகிய இவர்களின் உதவியையும் கூட்டுறவையும் பெறுதல். மடங்களுள் கோயில்களும் அடிவிருத்தியடைய உதவி செய்தல்.

4. (a) இம்மகா சமாஜத்தின் காரியங்கள்

போஷகர்சன்,

ஒரு சபைத்தலைவர்,

இரண்டு உதவி சபைத்தலைவர்கள்,

இரண்டு காரியதரிசிகள்,

ஒரு பொக்கிஷதாரர்,

இருபத்துநான்கு (மெம்பர்கள்) சாமாசிகர்,

(இவர்களுள் எண்மர் சென்னைவாசிகள்)

ஆகிய இவர்கள் கூடிய நிர்வாக சபையாரால் நடத்தப்படும்.

வருடந்தோறும் கூடும் மகாஜனக் கூட்டங்களில் அக்கிராசனம் வகித்தவர்களைவரும் நிர்வாக சபையின் கௌரவ அங்கத்தினராவர்.

(b) ஒருவருடத்தில் மகாஜனக்கூட்டத்தில் அக்கிராசனம் வகிப்பவர் அடுத்த வருடத்தில் வருடாந்தர மகாஜனக்கூட்டங் கூடும் வரையில் சபைத்தலைவராயிருப்பர்.

(c) உதவிசபைத்தலைவரும், காரியதரிசிகளும் ஏனைய அத்தியட்சர்களும் வருடந்தோறும் கூடும் மகாஜனக் கூட்டத்தில் நியமிக்கப்படுவார்கள்.

(d) உதவிசபைத்தலைவருள் ஒருவர் சென்னைவாசியாயிருத்தல் வேண்டும்.

(e) காரியதரிசிகளுள் ஒருவரும் பொக்கிஷதாரரும் சென்னை வாசிகளாகவும், மற்றொரு காரியதரிசி அடுத்த வருடாந்தர மகாஜனக் கூட்டங் கூடும் நகரத்தில் வசிப்பவராகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

(f) நிர்வாகசபையின் அத்தியட்சர்கள் கூடியவரையில் இத்தேசத்திலுள்ள பற்பல சைவசபைகளின் பிரதிநிதிகளாயிருத்தல் வேண்டும்.

5. இம்மகா சமாஜத்தின் முக்கிய காரியஸ்தானம் (office) சென்னையி் விருக்கவேண்டும்.

6. காரியநிர்வாக சபையார் கூடும் ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் ஐவருக்குக் குறையாமலிருக்கவேண்டும்.

7. கூட்டங்கள் மூலமாகவேனும் (circulation) சுற்றுக் கடித மூலமாகவேனும் பெரும்பாலாருடைய சம்மதத்தின்படி காரியங்கள் நடத்தப்படவேண்டும்.

8. நிர்வாக சபையார் மகாசமாஜத்தின் அடிப்பிராயங்களுக்கு மாறுபடாமல் காரியங்களை நடத்துவதற்கு வேண்டிய சட்டங்களையும் உபவிதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

9. சமாஜத்தின் நோக்கங்கள் நிறைவேறுவதற்குச் சந்தாவாயிலாகவும் நன்கொடை வாயிலாகவும் பொருள் சேகரிக்கப்படவேண்டும்.

10. இம்மகா சமாஜத்திற்சேரும் ஒவ்வொருவரும் வருடம் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாவுக்குக் குறையாமல் சந்தாசெலுத்தி வரவேண்டும். மொத்தமாக இருபது ரூபாவுக்குக் குறையாமல் செலுத்துவோர் தங்கள் ஆயுள்வரையில் சாமாசிகரா யிருக்கப் பெறுவர்.

11. நிர்வாகசபையார் வரவு செலவு கணக்குடன் வருடாந்தரச் சபாக்கிரந்தங்களைச் சித்தப்படுத்திவைத்து வருடந்தோறும் மகாசமாஜக் கூட்டத்தில் வெளியிடவேண்டும்.

12. சைவ சித்தாந்த சமயாபிவிருத்தி விஷயமாக ஆங்கிலத்திலுள் சுதேச பாஷைகளிலும் வெளியிடப்படும் பிரசுரங்களை இம்மகா சமாஜத்தின் பிரசுரங்களாகச் செய்துகொள்ளவும், அவைகளுக்கு இயன்ற பொருளுதவி செய்யவும் நிர்வாக சபையார் அதிகாரிகளாவர்.

13. இச்சமாஜத்தின் பொருட்டுச் சேகரிக்கப்படும் பொருள் (Madras Central Bank) மதராஸ் சென்ட்ரல் பாங்கில் சென்னையிலுள்ள காரியதரிசி, பொக்கிஷதாரர் ஆகிய இருவர் பேரால் சேமிக்கப்பட்டு வேண்டுமானதொகைகள் இவ்விருவர் கைச்சாத்துமிட்டபற்றுச் சீட்டுகளைக் கொடுத்து வாங்கப்படல்வேண்டும்.

இம்மகா சமாஜத்தின் நிர்வாக சபையினர்:—

போஷுகர்.

இராமநாதபுர மகாராஜா அவர்கள்.

அக்கிராசனாதிபதி.

ஸ்ரீமான், J. M. நல்லசுவாமி பிள்ளை அவர்கள் B.A., B.L.,
(District Munsiff, Guntur.)

உதவி அக்கிராசனாதிபதிகள்.

ஸ்ரீமான், S. இரத்தினவேலு செட்டியார் அவர்கள்
(Dubash Messrs. Best & Co.)

„ நாதமுனி முதலியார் அவர்கள், வேலூர்,
காரியதரிசிகள்.

„ S. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை அவர்கள் B.A., சென்னை.
போக்கிஷதாரர்.

„ I. ஆதிமூல முதலியார் அவர்கள், சென்னை.
அத்தியட்சர்கள்.

„ S. கணபதி பிள்ளை அவர்கள், திருவனந்தபுரம்.

„ S. பால்வண்ண முதலியார் அவர்கள், திருநெல்வேலி.

„ V. சிவஞான யோகிகள், விருதுபட்டி.

„ M. A. சந்திரசேகரம்பிள்ளை அவர்கள், திருச்சிராப்பள்ளி.

„ S. சிவகுருநாத செட்டியார் அவர்கள், கும்பகோணம்.

„ அஷ்டாவதானம் P. கலியாணசுந்தர முதலியார்
அவர்கள், சென்னை.

„ C. ஏகாம்பர முதலியார் அவர்கள், சிகந்திராபாத்.

„ P. அப்பாவு செட்டியாரவர்கள், சென்னை.

„ T. V. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள், சென்னை.

„ W. T. கோவிந்தராஜ முதலியார் அவர்கள், சென்னை.

„ R. சண்முக முதலியார் அவர்கள், சேலம்.

„ T. முத்துசாமிக் கோனார் அவர்கள், திருச்செங்கோடு.

„ H. K. வீரபசவையா அவர்கள், B.A., B.L., பெங்களூர்.

ப்ரமஸ்ரீ, கலியாணசுந்தரப் பட்டர் அவர்கள், மதுரை.

ஸ்ரீமான், வேலுசுவாமி தேவர் அவர்கள், இராமநாதபுரம்.

„ M. சுவாமிநாதம் பிள்ளை அவர்கள், நாகப்பட்டினம்.

„ T. A. இராமநாதம் செட்டியார் அவர்கள்,

ஸ்ரீமான், தியாகராஜ ஞானியார், அவர்கள், திருவாலூர்.

„ M. A. சோமசுந்தர முதலியார் அவர்கள், சென்னை.

„ திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள், மணிமங்கலம்.

„ K. நாகலிங்க முதலியார் அவர்கள், சென்னை.

„ ஸ்வாமி வேதாசலம் அவர்கள், பல்லாவரம்.

„ K. U. பொன்னுசாமி முதலியார் அவர்கள்,
உத்திரன்மேரூர்.

„ குருபரப்ப குட்பப்ப லம்பி சிமல்கி, ஷோலாபூர்.

கடவுளின் சொற்பம்.*

கடவுளான ருத்ராசிவன் பாட்டுக்களுக்குப் பதி என்றும்
யாகங்களுக்குப் பதி என்றும் ருக்வேதத்தில் பேசப்பட்டிருக்
கின்றனர்.

‘காத பதிம் மேத பதிம்’

இங்ஙனம் சிவபெருமான் பசுபதியாகிய தலைமை தெளிவுறுத்
தப் பட்டிருக்கின்றது.

எஜார் வேதத்தில் அவர், ருத்ரன் ஒருவனே இரண்டாவ
தொன்றில்லையெனப் பேசப்பட்டிருக்கின்றார்.

“ஏக எவருத்ரா நத்விதியாயதஸ்தே”

என்னும் இது, பின்னர்ச் சாந்தோக்கிய தைத்திரீய உபநிடதங்
களில் சத் எனவும் பிரமம் எனவும் இரண்டாவதில்லாத ஒன்று
எனவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

“சதேவ செளமயதமாக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம் பிரஹ்மா”

அவர் ஒன்றேயாம் தன்மையைத் திருமூல மஹருஷியும்,

“ஒன்றவன்றானே இரண்டவனின்னருள்

நின்றனன் மூன்றினுள் நான் குணரந்தானெந்து

வென்றனன் ஆறு விரிந்தனன் ஏழும்பர்ச்

சென்றவன் ருனிருந்தா னுணர்ந்தெட்டே”

என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

*இது ஸ்ரீமான் ஜே. எம். நல்லசாமி பிள்ளை B.A., B.L., அவர்களால்
ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டுத், தமிழில் ஸ்ரீமத் சுவாமி வேதாசலம் அவர்க
ளால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

பகவான் மெய்கண்ட தேவரும்,

“ ஒன்றென்றது ஒன்றேகாண் ஒன்றேபதி, பசுவாம்
ஒன்றென்ற நீ பாசத்தோகிளேகாண்—ஒன்றின்றால்
அக்கரங்களின்றும் அகரவயிரின்றேல்
இக்கிரமத் தென்னு மிருக்கு.”

என்று அருளிச் செய்தனர்.

“ கடவுள் ஒன்று ஒன்றுமாத்திரமே, இவ்வொன்றேபதி.”

ஆகவே, இந்து சமயத்தின் மிகப் பழைய சொரூபமான சைவ சமய மானது கடவுள் ஒன்றென்றும், இரண்டாவதில்லாத ஒன்று மாத்திரமே என்றும் வலியுறுத்துக் கூறுகின்றது. கடவுளின் சத்திகள் பல திறப்படும்; அவை வழக்கமாய் ஞான சத்தி, இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி என மூன்று கூறுக வகுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் அவருடைய அருள் அல்லது கிருபாசத்தி என்றும், கடவுள் அன்பே உருவாக உள்ளவர் என்றும் சொல்லப்படும்.

“ அன்புஞ் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவதியாரு மறிகிலார்
அன்பே சிவமாவதியாரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமாயமர்ந் திருந்தாரே.”

எனவே, சுருங்கச் சொல்லுங்கால் கடவுள் சத்துச் சித்து ஆன ந்தமாவர்; அதுவே சச்சிதானந்த சிவம்.

அவர் உலகங்களைப் படைக்க எண்ணுகிறார். அங்ஙனமே அவற்றைப் படைக்கிறார், அவற்றைத் திரும்பத் திரும்ப அழிக்கிறார். இதனை அவர் ஏதொரு நோக்கமும் இன்றியாவது தனது உல்லாசத்தின் பொருட்டாகவாவது தான் நினைத்தபடியெல்லாமாவது செய்பவர் அல்லர்; ஏனெனில், அவர் அன்பே உருவாக உள்ளவர் என்பதை அறிவேம் அல்லமோ? அறியாமையில் அகப்பட்டுத் தவறுகின்ற உயிர்களை அதனினின்றும் மேலெடுத்து, அவர்களுக்கு உடம்புகளையும் இந்திரியங்களையும் கொடுத்து, அவ்வாற்றால் அவர்கள் தாமே தம் எண்ணப்படி நடந்து நன்மை தீமைகளை அறிவிக்கும் மரத்தின் களிகளைச் சுவைத்துத், துன்பத்தாலும் துயரத்தாலும் திருந்தஞ்செய்யப் பட்டுச் சுத்தமாகிப், பரம்பொருளின் திருக்குறிப்பின் வழியே

தமது குறிப்பையும் நிறுத்தத் தெரிந்து கொள்ளும்படி செய்
விக்கின்றார்.

ஆசாரிய சுவாமிகளான மாணிக்கவாசகர் பின் வருமாறு
அருளிச் செய்கின்றார்.

“நிலமீர் நெருப்பு உயிர் நீள் விசம்பு நிலாப்பகலோன்
புலனாயமைந்தனோடு எண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான்
உலகேழெனத் திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோனோக்க மாடாமோ.”

இவ்வெட்டு வடிவங்களினும் அவன் நிறைந்திருக்கின்றான் ;
இவ்வெட்டும் அவனுக்கு உடம்புகளாயிருக்கின்றன ; ஆதலின
லேதான் சிவபெருமான் அட்ட மூர்த்தி யென்று சொல்லப்
படுகின்றார். இதனாலே அவர் அந்தரியாமியார் தன்மையும்
அல்லது எங்கும் உண்மையும் அல்லது அவர் அறிவுப் பொரு
ளாகவின்னுள்ளும் இருத்தலும் இனிது நாட்டப் படுகின்றது.
என்றாலும், அவர் இவையெல்லா வடிவங்களுக்கும் அப்பாற்
பட்டவராயும், மனிதனுக்கும் மாயை எல்லாவற்றிற்கும் அப்
பாற்பட்டவராயும் எல்லாங் கடந்தவராயும் இருக்கின்றார்.

இவ்வெட்டு வடிவங்களினும் நிறைந்திருத்தல் பற்றி அவர்
எண் பேயர்கள் உடையவராயிருக்கின்றார்.

“பருதிவ்யோ பவ:, ஆபச்சர்வ:, அக்நேருத்ர:, வாயுர்ப்பீம:, ஆகா
ஸஸ்ய மகாதேவ:, சூர்யஸ்ய உக்ர:, சந்த்ரஸ்யசோம:, ஆத்மாந: பசுபதி: .”
‘பூ’ என்கின்ற பகுதிக்குச் சத் அல்லது இருப்பது என்பது
பொருளாகவின், பிரமம் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் இருத்தல்
பற்றி அது பவன் என்று சொல்லப்படுவதாயிற்று. இதனால் பிர
மம் எல்லாப் பொருள்களினும் ஊடுருவி விளங்குவது என்று
அறிவுறுத்தப் படுகின்றோம்.

இனி ‘சுரீ’ என்கின்றபகுதிக்கு அழித்தல் என்பதுபொரு
ளாகவின், சங்கார கருத்தாவாகிய பிரமத்திற்குச் சர்வன் என்
னும் பெயர் உண்டாயிற்று.

இனிச் சமுசார நோயை ஒழித்தல் பற்றிப் பிரமத்திற்கு
உருத்திரன் எனும் பெயர் உண்டாயிற்று.

இனி எல்லா உயிர்களுக்கும் விதிப்பவன் ஆதல் பற்றியும்
அவர்களால் அஞ்சப்படுபவன் ஆதல் பற்றியும் ‘பயங்கரமான

வன்' என்னும் பொருளைத்தரும் பீமன் என்னும் பெயர் பிரமத் திற்கு வழங்கப்படுவதாயிற்று. சுருதியும் “அவனிடத்துள்ள அச்சத்தால் காற்று வீசுகின்றது.” என்றுரைக்கின்றது. (தைத் திரீய உபநிடதம், 2, 8)

இனிப் பெரியனும் ஒளியுருவனுமாய் இருத்தல் பற்றிச் சிவபெருமான் மகாதேவன் என்று சொல்லப்படுகின்றான். இங் னுனமே அதர்வசிரசுபநிடதமும் கூறுகின்றது.—“எது அவ் வாறு மகாதேவன் என்று சொல்லப்பட்டது? எல்லாம் பொ ருள்களையும் அறத்துறந்ததுபற்றி, அவன் தனது ஆன்ம ஞான த்தின் பொருட்டாக உபாசிக்கப் படுகின்றான்; அதனாலேதான் அவன் மகாதேவன் என்று சொல்லப்பட்டதும்.”

இனி வேறொருவரால் செயிக்கப்படாதது பற்றிப் பிரமம் உக்கிரன் என்று பெயர் பெறலாயிற்று. “அங்கே சூரியனும் விளங்குதல் இல்லை, சந்திரனும் நட்சத்திரங்களும் விளங்குத லில்லை.” (சுவேதா சுவதர உபநிடதம், 6, 14.)

அப்பரம் பொருள் படைத்தற்றொழில் புரிதல் பற்றி அரன் எனவும், காத்தற்றொழில் புரிதல் பற்றிச் சங்கரன் என வும், அழித்து மீளத்தோற்றுவித்தல் பற்றி உருத்திரன் என வும், பரமானந்தத்தைத் தருதல் பற்றிச் சிவன் எனவும் பெயர் பெற்று வழிபடப்படுகின்றது.

கடவுள் எண்குணங்கள் உடைமையினாலே, எண்குணத் தான் என்று பெயர் கூறப்படுகின்றது. எண்குணங்களாவன,—

தன் வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கை உணர் வினனாதல், முற்று முணர்தல், இயல்பாகவேபாசங்களின் நீங்கு தல், பேர் அருளுடைமை, வரம்பில் ஆற்றலுடைமை, வரம்பில் இன்ப முடைமை.

இவற்றுள் ‘முற்று முணர்தல்’ என்பது புறக்கருவிகளின் உதவி சிறிதும் வேண்டாமல், மவினம் ஆற்ற இயற்கை உணர் வுக்கு எல்லாப் பொருள்களும் நேரே புலனும்படி அறிந்தாங்க றிந்து நின்றல், இதுவே சருவஞ்ஞத்துவம்.

என்றும் நிறைவு எனப்படும் நித்திய திருப்தித்துவம் என்பது தனக்குமேல் ஒன்றில்லாதாய்த் துன்பம் என்பது தன்

கட்டினைத் துணையும் இல்லாததாய் உள்ள பேரின்பத்தால்நிரம்பி நின்றல் இதுபற்றியே “பிரமம் ஆனந்தம்” என்னும் சுருதி வாக்கியமும் எழுந்தது. (தைத்திரீய உபநிடதம், 3, 6.)

சுவாதாச்சிதம் என்பது தானாகவேயுள்ள தனக்கு மேலொன்றில்லாத பேரறிவுடைமையாகும்.—இதுவே ஆதியில்லாத அநாதி போதம் என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சுவதந்திரம் என்பது பிறர்வயப்பட்டிராமையும், தன்பார் கீழ்த்தீரமான அடையாளங்கள் இன்றித் தன்னையொழிந்த எல்லாவற்றையுந் தன் ஆட்சிக் கீழ்வைத்து நடத்துவதும் ஆகும்.

என்றுந் தவறா ஆண்மை எனப்படுவதாகிய நித்தியலுப்த சத்தித்துவம் என்பது தன்னியற்கையில் எல்லா வல்லமையும் பொருந்தப் பெற்றிருத்தல். அளவு படாத ஆற்றலுடையையே முடிவற்ற வல்லமை எனப்படுவதாகிய அநந்த சத்தித்துமாகும். முடிவு படாத இவ்வாற்றல்களை உடையையினாலே தான் பிரமமானது உலகத்தைத் தோற்றுவித்து அதனை ஆளுதல் செய்கின்றது.

சைவ சித்தாந்தத்தின்படி கடவுள் உண்மைப்பொருளாகிய சத்தாய், அறிவுப்பொருளாகிய சித்தாய்க் குணரூபமாயுள்ள உயிர்ப்பொருளே யாகுமல்லது, உயிரில்லாது இறந்து கிடக்கும் சடசத்தி அன்று. கடவுள் குணங்களற்ற பொருளன்று. அங்கு மாயின், கடவுளை நிர்க்குணன் என்றும் குணதீதன் என்றுங் கூறுவதென்னையெனின்; சத்துவம், இராசதம், தாமதம் என்னும் மாயா குணங்கள் உடையன் அல்லன் என்பதே அச்சொற்களுக்குப் பொருளாம். சகுணம் என்பது இம்முக்குணங்களை யுடையதாகும்.

கடவுள் அவன் அவன் அது வென்றும் மூவகை வடிவினாக ஒதப்படினும், அவன் அவை ஒன்றும் அல்லன். கடவுள் உருவமும் அல்லன், அருவமும் அல்லன், அருவுருவமும் அல்லன்; என்றாலும், அவன் நம் பொருட்டித் தன் அருளையே தனக்குத் திருமேனியாகக் கொண்டு தோன்றி அருள் புரிவன். கடவுளாகிய சிவபெருமான் பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன் என்னுந் திரிமூர்த்திகளில் ஒருவன் அல்லன்; “சிவம் சதுர்த்தம்

சாந்தம் அக்வைதம்” என்று உபநிடதங்களிற் கூறப்பட்ட படி, அவர்களுக்கு அப்பாற்பட்ட நான்காவது பொருள் ஆவன். கடவுள் தாய்க்கருப்பையுட் படாதவனாகலின், அவன் நம்மனோரைப்போலச் சடவுடம்பு கொண்டு மனிதாவதாரம் எடுப்பவனும் அல்லன்; பின்பு இறப்பவனும் அல்லன்; அதனாலேதான் அவன் அஜன் அல்லது பிறவாதவன் என்றும், அமிருதன் அல்லது இறவாதவன் என்றும் வேதங்களினும் உபநிடதங்களினும் ஓதப்படுகின்றன. திருமூல மஹருஷியும்

“பிறப்பிலி பிஞ்ஞகன் பேரருளான்
இறப்பிலி யாவர்க்கும் இன்பம் அருளும்
துறப்பிலி தன்னைத் தொழுமின் தொழுதால்
மறப்பிலி மாயா விருத்தமுமாமே”

என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

முற்போந்தவற்றை யெல்லாம் தொகுத்துச் சொல்லுங்கால், உண்மையான வேதாந்த சித்தாந்த தத்துவத்தின்படி கடவுள் சத்துச் சித்து ஆனந்தம் ஆவரென்பதூஉம்; அவர் சடப்பொருளும் ஆகார் சடப்பொருளாற் பற்றப்படுபவரும் ஆகார் என்பதூஉம்; அவர் நிர்க்குணராயும் குணிப்பொருளாயும் என்றும் ஆனந்த நிறைவினராயும் அன்பே வடிவினராயும் படைத்தல் முதலாகிய தன் எல்லாச் செயல்களையும் அருளாற் செய்பவராயும் உள்ளவரென்பதூஉம்; அவர், அவன், அவள், அதுவென்றும் ஒன்றும் அல்லாதவராயும், சடரூப அருபங்கள் உடையரல்லராயும், தம்மை அன்பால் வழிபடுவார்க்குத் தம் அருளிணையும் மாட்சியிணையும் புலப்படுத்துபவராயும் இருப்பாரென்பதூஉம்; அவர் பிறக்கவும் இறக்கவும் மாட்டாதவராகையால், மலமாயா கன்மங்கள் என்னும் வலையில் அகப்பட்டுப் பதைப்பதும் உயிர்களை அவற்றினின்றும் பிரித்தெடுத்து நிறுத்த வல்லராகிய வரம்பற்ற தனித் தலைமைத்தூய கடவுளா மென்பதூஉம்; அவரை உண்மையான நம் அப்பன் என்றும், சகோதரன் என்றும் அறிந்து, அவரை உண்மை அன்பால் வழிபடுதல் ஒன்று மாத்திரமே பிழைபடும் உயிர்கள் செய்யும் தீமைகளை யெல்லாம் போக்கும் மருந்தா மென்பதூஉம் இனிது பெறப்படும் என்க. ஓம் சிவாயநம:

சமாசாரங்கள்.

சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் உபந்நியாசங்கள்.

ஸ்ரீமத் சுவாமி வேதாசலம் அவர்களின் உபந்நியாசங்கள்:—சுவாமி வேதாசலம் அவர்கள்சென்ற ஜனவரியில் 17உ வேலூருக்குப்போய் அவ்விடத்தில் 12-நாள் தங்கி ஷெமீர் 21உ திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருமடத்தில் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் திருச்சரித வாராய்ச்சி என்னும் விஷயமாக உபந்நியாசஞ் செய்தார்கள். அடுத்ததினம் 22உ மாலை ஷே சுவாமிகளின் அக்கிராசனத்தின்கீழ்கூடிய கூட்டத்தில் சைவசித்தாந்தமகா சமாஜத்திற்குக் கிளைச்சபையாக சைவசித்தாந்த சபை யொன்று வேலூரில் தாபிக்கப்பட்டது. இதற்கு இம்மகா சமாஜத்தின் உப அக்கிராசனர்களுள் ஒருவராகிய ஸ்ரீமான், நாதமுனி முதலியாரவர்கள் (Retired Sub Assistant Inspector of Schools) அக்கிராசனராகவும், ஸ்ரீமான் இராஜவேலு முதலியார் B.A., (Pleader), அவர்களும், கண்ட்ராக்டர் ஸ்ரீமான், அப்பாதுரை முதலியார் அவர்களும் கொளரவ காரியதரிசிகளாகவும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். ஜனவரியில் 25உ வேலூர் சைவசித்தாந்த சபையின் சார்வாக ஷே சுவாமிகள் “சமரச சன்மார்க்கம்” என்னும் விஷயமாக உபந்நியாசித்தார்கள் அடுத்த டிசம்பர்மீர் வேலூரில் கூடும் சைவசித்தாந்த மகா சமாஜக் கூட்டத்தை முன்னின்று நடத்துவதற்கு உள்ளூர் உபசபை (Local Committee) ஒன்று சேர்க்கப்பட்டது. இவ்வுபசபைக்கு ஸ்ரீமான், நாதமுனி முதலியாரவர்கள் அக்கிராசனராகவும், ஸ்ரீமான், இராஜவேலு முதலியாரவர்கள் B.A., (Pleader) அவர்களும், ஸ்ரீமான், சிவசங்கர முதலியார் (Pleader) அவர்களும், காரியதரிசிகளாகவும் நியமிக்கப்பெற்றார்கள். ஜனவரியில் 28உ ஷே சுவாமிகளால் புலாலுண்ணுமை என்னும் விஷயமாக உபந்நியாசம் செய்யப்பட்டது. இவ்வுபந்நியாசத்தைக் கேட்ட பலர் தாங்கள் அன்று முதல் மரணபரியந்தம் புலாலுண்ணுதலில்லை பெனச் சபதஞ் செய்து கொண்டார்கள். ஷே சுவாமிகள் வேலூரிலிருந்து சமார் நூறு கனவான்களை இம்மகா சமாஜத்திற்கு மெம்பர்களாகச் சேர்த்தார்கள். இவர்களுள் இருபத்தாறுபேர் உடனே தங்கள் சந்தா தொகைகளைச் செலுத்தினார்கள்.

* * *

ஸ்ரீமான், பொ. முத்தையா பிள்ளையவர்களின் உபந்நியாசங்கள்:—சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் கொளரவ உபந்நியாசகருள் ஒருவராகிய

ஸ்ரீமான், பொ. முத்தையா பிள்ளையவர்கள். சென்ற ஜனவரியில் 5௨ “முத்திநெறி” என்னும் விஷயமாகவும் 6௨ “அறம்” என்னும் விஷயமாகவும், 7௨ “குருவழிபாடி” என்னும் விஷயமாகவும் நாகைத் தமிழ்ச் சங்கத்திலும் 15௨ “திருக்குறள்” என்னும் விஷயமாக தூத்துக்குடியிலும், 25,26-ஆம் தேதிகளில்முறையே “சைவம்” “ஆலய வழிபாடி” என்னும் விஷயங்களைப் பற்றி திருக்கோவலூரிலும், 30௨ “சைவ சித்தாந்தம்” என்னும் விஷயமாக மன்னார்குடியிலும் உபந்நியாசங்கள் செய்தார்கள்.

ஸ்ரீமான் K. U. பொன்னுசாமி முதலியாரவர்களின் உபந்நியாசம்:—சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் அத்தியட்சர்களுள் ஒருவராகிய ஸ்ரீமான் K. U. பொன்னுசாமி முதலியாரவர்கள் சென்ற ஜனவரியில் 19௨ தமதிருப்பிடமாகிய உத்திரமேரூருக்கு 9 மைல் தூரத்திலுள்ள மாணும்பதியென்னும் கிராமத்திற்குப்போய் அவ்விடத்தில் தங்கி மூன்று உபந்நியாசங்கள் செய்து அக்கிராமத்தில் ஒரு சைவ சபையைச் சேர்ப்பித்தார்கள்.

சென்னை யில் மாசிக உற்சவம்:—நிகழும் மாச்சுமீ 3௨ ஆகிவாரம் காலை சென்னைமாநகரிலுள்ள பல சிவாலயங்களில் ஷே மகோற்சவம் மிகச் சிறப்பாய் கொண்டாடப்பட்டது. சமுத்திரக்கரையில் எங்கு பார்த்தாலும் அலங்காரமாகப் பந்தர்கள் அமைக்கப்பட்டன. எண்ணிறந்த அடியார் கூட்டங்கள் தமிழ் வேத பாராயணத்தால் ஷே மகோற்சவத்தைச் சிறப்பித்தன. அன்று மாலை சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தாராலும், பாலசைவ சபையாராலும் கடற்கரையில் உபந்நியாசங்கள் செய்யப்பட்டன.

சென்னை சிவனடியார் திருக்கூட்டம்:—இத்திருக் கூட்டத்தின் பின்மூன்றாவது வருடப்பூர்த்தி மகோற்சவம், நிகழும் விரோதிகிருதுவூ பங்குனிமீ 4, 5-ஆம் தேதிகளில் (16-17-3-12) அடியிற் குறித்தவாறு நடைபெறும். 16௨ மாலை 4-மணிக்கு திருமயிலையில் சனிப்பிரதோஷ மதோற்சவ தரிசனம். 17௨ காலை 7-மணிக்கு சபாலய ஸ்ரீ கற்பக விநாயகக் கடவுளுக்கு அபிடேகம். பகல் 2-மணி முதல் 2½-மணி வரையில் தேவார பாராயணம். 2½-மணி முதல் 3-மணி வரையில் அக்கிராசனர் பிரதம உரையும் திருக்கூட்டத்தின் 1911-ஓடு சபாக்கிரந்தமும் வரவுசெலவு கணக்கும் வாசித்தலும். மாலை 3-மணி முதல் 4-மணி வரையில் இதின் உபசபையாகிய பாலசைவ சபையின் காரியதரிசி ஸ்ரீமான், மணி மங்கலம்-திருநாவுக்கரசு முதலியாரவர்களால் “சைவ சமயம்” என்னும் விஷயமாக உபந்நியாசம். 4-மணி முதல் 5-மணி வரை இதின் சகோதர

சபைகளுள் ஒன்றாகிய இராப்பப்பேட்டை, ஸ்ரீபாலசுப்பிரமணிய பத்தஜன சபையின் காரியதரிசி ஸ்ரீமான், திரு-வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்களால் “சுத்தாத்துவிதம்” என்னும் விஷயமாக உபந்நியாசம். 5-மணி முதல் 6-மணி வரையில் சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் காரியதரிசி ஸ்ரீமான், S. சச்சிதாநந்தம் பிள்ளை B.A., அவர்களால் “சைவசமயத்தின் தற்கால நிலையையும் சைவ சமயிகளின் கடமையும்” என்னும் விஷயமாக உபந்நியாசம். 6-மணி முதல் 7-மணி வரையில் M. A. சோமசுந்தர முதலியாரவர்கள் “சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருச்சரிதவாராய்ச்சி” என்னும் விஷயமாக உபந்நியாசம். 7-மணி முதல் 8-மணி வரையில் அக்கிராசனார் முடிபுரையும், தூதன அத்தியட்சர்களை நியமித்தலும், வந்தனோபசாரங்களும்.

* * *

பாடசாலைகளில் நீதி போதனையும் மதபோதனையும் செய்தல்:—இவ் விஷயமாக யோசித்து அபிப்பிராயம் வெளியிடும்படி நமது அரசாங்கத்தார் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த கமிட்டியின் மெம்பர்கள் பெரும்பாலார் இந்துக்கள். மற்றவர்கள் ஐரோப்பியக் கிறிஸ்தவரும் மகமதியரும். நமது அரசாங்கத்தார் கிறிஸ்து சமயத்தினரையிருந்தும் இவர்களிடத்தில் சமயப் பொறையும் நடுவு நிலைமையும் இருப்பதனாலும் அரசர்களின் கேஷமத்திற்குக் குடிகளின் தெய்வ வழிபாடும் நல்லொழுக்கமுங் காரணமாதலாலும், நம்மவர்கள் ஆங்கிலங் கற்கப்புகுந்தநாள் தொடங்கிச் சிறுவர்களுக்குச் சமயபோதனை செய்வதை யொழித்து விட்டமையால் இந்தியாவில் நாளுக்கு நாள் தீ யொழுக்கங்கள் மேலிடுவதனாலும், இப்போது நமது அரசாங்கத்தார் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி மிகவும் கொண்டாடத்தக்கதாகும். அன்றியும் கிறிஸ்தவர்கள் இத்தேசமெங்கும் பாடசாலைகள் வைத்து அவற்றில் நம்முடைய சிறுவர்களுக்குத் தங்கள் சமய நூல்களைப்போதித்து நமது சமய ஒழுக்கங்களைப் பழித்துத் தினே தினே ஆயிரக்கணக்கானவர்களைக் கிறிஸ்தவர்களாக்கி வருகிறார்கள். இதை நம்மவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தும் தங்கள் சிறுவர்களுக்குத் தங்கள் சமய நூல்களைப்போதிக்க முயற்சி செய்யாமல் வாளாவிருக்கும்போது அரசாங்கத்தார் செய்யும் இம்முயற்சி அவர்கள் நமக்குச் செய்யும் ஒப்பற்ற உபகாரமாகும். ஆதலால் கமிட்டி மெம்பர்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த இவ்வரிய சந்தர்ப்பத்தைக் கைசோரவிடாமல் எல்லா விதத்தாலும் பயன்படுத்தி ஆரிய ஜனங்களின் ஆசீர்வாதம் பெறுவார்களென எதிர்பார்க்கிறோம்.

* * *

ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை:—சென்னை இராயப்பேட்டையில் உள்ள ஸ்ரீபால சுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை 7 வருடங்கட்குமுன்னர் அவ்விடத்துத் தாபிக்கப்பட்டது. இச்சபையின் முக்கிய நோக்கமாவது உண்மைச் சைவ சமயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதேயாம். இந்நோக்கம் நிறைவேறுமாறு அநுசரிக்கப்படும் வழிகளாவன:—

(1) சபையின் அங்கத்தவர்களை கல்வி கேள்விகளில் வல்லுநராகக் முயலல்;

(2) வைதிக சமயத்தினருள் கல்வியறிவில்லா எளிய கீழ்வகுப்பினர் பாத் சென்று நல்லொழுக்கத்திற்கு இன்றியமையாச் சமய உண்மைகளைக் கேட்போர்க்கு இனிது விவங்கும்படி ஆணவத்தடிப்பை அகற்றி மெய்யன் போடு உபநியாகித்தல்.—என்பவைகளாம்.

இம்முறைப்படி ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் காலையில் திருக்குறட் பயிற்சியும் பிரதிதினமும் இரவில் தமிழ்தூல் பயில விரும்பு வோர்க்குத் தக்க புலமையுள்ளோராற் பாடங் கற்பித்தலும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இச்சபையினர் சனிக்கிழமை தோறும் சென்னையின் பல பாகங்களிலுஞ் சென்று சமய சம்பந்தமான உபநியாசங்களைச் சைவசித் தாந்த மகா சமாஜத்தின் சார்வாகச் செய்து வருகின்றனர். சின்னாட் கட்கு முன்னர் இச்சபையில் ஒரு சிறிய புத்தகசாலையும் தாபிக்கப்பட்டது.

* * *

சென்னை மெய்கண்ட சந்தான சபை:—சித்தாந்த சரபம் அஷ்டாவ தானம் புவை-கவியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள் தமது ஆன்மார்த்த நண் பினராகிய சுவாமி வேதாசலமவர்களுடன் ஆலோசித்துச் சென்னையிற் றுபித்துப் பத்து வருடமாகிறது. இச்சபையில் ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரர் தமிழ்வேத பாடசாலை யொன்று வண்ணக்களஞ்சியம் காஞ்சி-நாகலிங்க முதலியார் தற்காலம் தாபித்து, பிரசங்காமிர்தம் பாலூர்-வேலு தேசிகரவர் களைக்கொண்டு 8-வயதுக்குக் குறையாத சிறு பிள்ளைகட்கு இலவசமாய்த் தேவாரங்கள் கற்பித்து வரும்படி ஏற்பாடு செய்து நடத்தி வருகின்றனர். சிறுவருளை முன்னிட்டு நடத்தும் இப்பாடசாலை மென்மேலு மோங்குக

பகவத் கீதார்த்த பங்கம்.

பகவத் கீதையினையும் அதற்கேற்பட்டுள்ள, சங்கராசாரியர், இராமானுஜாசாரியர், மத்துவாசாரியர் வியாக்கியானங்களையும் வேதாகம் புராணே திகாசங்களுடன் வைத்தாராய்ந்து, கீதையினிருதய வுண்மையினைத் தெரிந்து பல அரிய பெரிய பிரபல பிரமாணங்களுடன் விவகரித் தெழுதிய பகவத் கீதார்த்தபங்கம் என்னுதால் சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம் பூவை-கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

விலை அணை 1.

சித்தாந்த வசன பூஷணம்.

இரு ஞானசாஸ்திரமானது வேதாகம சாரமாய் விளங்குவதாலும், திருவருட் பெருஞ் செல்வராகிய விவேகாதி சர்வகாதனசம்பன்னரான நிஷ்காமாதிகாரர்கள் அனுபவிப்பதாலும், சத்தாத்துவித சித்தாந்த வுண்மையினை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலெடுத்துக்காட்டுவதாலுமாகிய ஞானத்தினை பதுயிலக்கணம், பசுவிலக்கணம், பாசவிலக்கணம், சத்தசத்திலக்கணம், தசகாரியவிலக்கணம், அவததையிலக்கணம், உணர்த்துமுறையிலக்கணம், தீட்சையிலக்கணம், சாதனவிலக்கணம், ஞானவிலக்கணம், ஞானிகளிலக்கணம், அத்துவித முத்தியிலக்கணம், எனப் பன்னிரண்டு வகைகளால் விவகரித்து, தெளிவான வசனரூபமாகச் செந்தமிழ்நடையில் ஏது திருஷ்டாந்த பூர்வமாயும், ஆட்சேப சமாதானங்களுடனும், பரபட்ச சுபட்சமாயும் சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம் பூவை-கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்களால் எழுதப்பட்டு அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

விலை அணை 8. வி-பி. சார்ஜுடன் அணை II.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் பாடின திருப்புகழ் 150 பாடல்.

மூலமும்-பதவுரையும்.

இம்மகான் திருவாய் மலர்ந்தருளின பதினாயிரம் பாடல்களில் கிடைத்தன சிலவே. அவற்றிலும் பிள்ளைகளுக்குப் பாடசாலைகளில் பாடம் கற்பித்துக் கொடுப்பன இந்த நூற்றைம்பது பாடல்களே. அதுவும் பரட்டை மாத்திரங் கற்பிக்கின்றார்களேயொழிய அர்த்தம் சொல்லிக் கொடுக்கிற வழக்கமில்லை. ஆனதுபற்றி அந்த 150 பாடல்களுக்கும் செவ்வையாக சிரமம் பாராதுமிக்க ஆராய்ச்சிக்கொண்டு அருமையாக ஒரு பதவுரை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதைக்கொண்டு பிள்ளைகள் அர்த்தம் தெரிந்து கொள்வதுடன் திருப்புகழைப் பாராயணமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றவர்களும் அர்த்த பிரயோஜனத்தையடைந்து ஆனந்திப்பதற்கு தடையில்லை. (அச்சில் இருக்கிறது.)

புத்தகம் ஒன்றுக்கு ரூபா. 1. வி. பி. சார்ஜு பிரத்தியேகம்.

மானேஜர், "சித்தாந்தம்," 3/20b, மாடாக்ஸ் தெரு, குளே, மதுராஸ்

மேய்கண்டர் துணையைத் தேடுமின்!

தும்பிலையும், பத்திரிகையையும் பிரகாசு செய்மின்!

ஞானம் உலகேயும் பாவத்தேரீமின்!

அதன் பயனாய் அறத்தை யடைமின்!

நம்மிடம் 3/20b, மாடாக்ஸ் தெரு வென்றறிமின்.

THE LIGHT OF TRUTH
OR
THE SIDDHANTA DIPIKA
AND
AGAMIC REVIEW.

A high class monthly Journal devoted to the exposition of the Saivadvaita Siddhanta Philosophy, South Indian or Tamilian History, Literature, Arts, Science and Sociology etc. Organ of the Saiva Siddhanta Maha Samaja and Sister Sabbas.

A veritable mine of Wisdom and the true source of Inspiration.

"The Saiva Religion is the oldest in India and is based on the Vedas, Agamas, Itihasas and Puranas and has the largest following" says Mr. J. M. Nallasvami Pillai one of the greatest expounder of the philosophy in the Modern World. Says the late Rev. Dr. G. U. Pope M.A., D.D. "The Saiva Siddhanta Philosophy is the choicest product of the Dravidian Intellect."

"The system is eclectic" says another Christian Missionary.

"The Saiva Siddhanta is by far the best that South India possesses. Indeed it would not be rash to include the whole of India" says Rev. W. Goudie in the Christian College Magazine.

Mr. V. Kasippillai, Proctor and Notary, Jaffna, says: "There is no doubt your Journal supplies a great want and all Tamils ought to be proud of it but unlike Europeans, our Tanils do not appreciate good solid work. It will take very long before they can really appreciate such works. The difficulty with us is payment but I hope your Journal will be encouraged as it has established a reputation."

Walter Corn Old, M. R. A. S. writes, "Your excellent, interesting and erudite Journal."

The Rajput, London writes, "All the articles are highly instructive, interesting and inspirational, and we cannot compare the Siddhanta Dipika to any existing magazine in India, except, perhaps, the Vedic Magazine, &c., &c."

Annual Subscription Rs. 4. 7 shillings or 2 dollars (Foreign.)

For Bonafide Students Half Rates.

(SPECIMEN FREE.)

Apply to—The Publisher, The Siddhanta Dipika, Madras, N.C.

❖ ❖ THE MEYKANDAN PRESS ❖ ❖
PRINTERS AND PUBLISHERS FOR THE

Saiva Siddhanta Maha Samajam & for learned authors

3/20b, MADDOX STREET, CHOLAI, MADRAS, N. C.